

ANNEX 1.1

Decret d'estudis d'avaluació de la mobilitat generada

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme

Comissió de Política Territorial
i d'Urbanisme de Catalunya

c) Adquisicions destinades a incrementar el patrimoni públic de sòl sempre que formin part d'una actuació per a intervencions paisatgístiques en sòl no urbanitzable del sistema costaner.

d) La reconstrucció de terrasses, marges i altres elements construïts.

e) La millora de la coberta vegetal.

f) L'enderroc d'instal·lacions o edificacions obsoletes o il·legals.

g) L'adaptació paisatgística d'accessos, instal·lacions o edificacions.

Article 28

Quantia de la subvenció

L'import màxim de la subvenció i el límit quantitatiu es fixarà en la convocatòria anual, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

Article 29

Compatibilitat dels ajuts

29.1 La percepció de les subvencions concedides és compatible amb la percepció de les subvencions procedents d'altres fonts, públiques o privades, sempre que no se superi el cost total del projecte.

29.2 En aquest supòsit es reduirà la quantia de la subvenció per tal de no superar el cost esmentat.

Article 30

Convocatòria

En funció de les disponibilitats pressupostàries i per resolució del conseller o consellera de Política Territorial i Obres Públiques, anualment es publicaran al DOGC les convocatòries amb les bases per les quals s'han de regir i que han d'indicar, com a mínim, el model de sol·licitud, el termini de presentació, els criteris d'avaluació dels projectes, l'aplicació pressupostària a la qual s'ha d'imputar, la quantia màxima destinada, el termini d'execució de les actuacions, la forma de pagament i justificació i les obligacions de les persones beneficiàries.

Article 31

31.1 Documentació dels projectes susceptibles de rebre finançament

El projecte s'ha d'adreçar a la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge, per triplicat i, com a mínim, ha de contenir:

Memòria explicativa de les actuacions objecte de la subvenció.

Pressupost total de les actuacions detallat per unitats d'obra i, en el cas d'adquisició de terrenys, les referències cadastrals.

Informació gràfica i, si escau, projecte tècnic.

El finançament previst.

El calendari de desplegament de les actuacions.

31.2 Els ens locals poden sol·licitar l'assistència tècnica de l'Administració de la Generalitat per a l'elaboració dels projectes a presentar.

Article 32

Tramitació

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques, a través de la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge, és l'encarregat d'instruir i impulsar el procediment de concessió d'ajuts. També correspon a aquesta Direcció General, a través de la Subdirecció de Paisatge i Acció Territorial la gestió i el seguiment dels ajuts.

Article 33

Procediment de concessió

33.1 El procediment per a l'atorgament del finançament es tramitarà en règim de concurrència competitiva.

33.2 Correspon a la comissió, la creació i la composició de la qual s'ha de fixar en les convocatòries anuals, l'anàlisi de les sol·licituds, de la documentació i dels projectes presentats i formular la proposta de resolució corresponent, la qual ha d'indicar quins projectes poden ser finançats pel fons i la quantia que cada cas en proposa.

33.3 La proposta de resolució serà elevada per la comissió al conseller o consellera de Política Territorial i Obres Públiques a qui correspon la resolució sobre l'atorgament o denegació del finançament.

Els terminis per adoptar la proposta i la resolució es fixaran en la convocatòria.

El conseller o consellera de Política Territorial i Obres Públiques pot revisar el finançament atorgat i modificar la resolució de concessió en el cas d'alteració de les condicions o de l'obtenció concurrent d'altres ajuts, d'acord amb el que s'assenyala a l'article 35.

Article 34

Execució de les actuacions finançades

34.1 Correspon als ens o a les persones sol·licitants dels ajuts la realització de les actuacions.

34.2 És obligació de les persones beneficiàries de les subvencions executar les actuacions amb estricta compliment del que prevegi la legislació urbanística, ambiental i la resta que en cada cas resulti d'aplicació.

Article 35

Revocació

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques, d'acord amb el procediment establert a l'article 100 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, pot revocar els ajuts quan s'incorri en alguna de les causes que preveuen l'article 99 del text refós esmentat, i l'article 37 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Article 36

Règim jurídic

El fons regulat en aquest decret es regeix, a més de l'establert en aquest capítol, pels preceptes del títol IX del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya i els preceptes bàsics de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

—1 Creació o ampliació de línies d'actuació

Es faculta al conseller o consellera de Política Territorial i Obres Públiques per a crear, en el marc que es defineix a l'article 8 de la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, noves línies d'actuacions específiques per ser finançades amb càrrec al Fons, així com per ampliar mitjançant les convocatòries anuals les línies a que es refereixen els articles 26 i 27 d'aquest decret.

—2 L'Administració vetllarà per tal que les bases cartogràfiques i la informació georeferenciada necessària per a l'elaboració dels instruments previstos en aquest decret sigui accessible en els termes que estableix la Llei 16/2005, de 27 de desembre, de la informació geogràfica i de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

—3 Consorci Observatori del Paisatge

3.1 El Consorci Observatori del Paisatge es regeix pels Estatuts aprovats per acord del Govern de la Generalitat de 30 de novembre de 2004.

3.2 L'Observatori del Paisatge, si s'escau, ha d'adaptar els seus Estatuts a l'establert en aquest decret en un termini de sis mesos des de l'entrada en vigor.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Incorporació de les directrius de paisatge en els plans aprovats

Les directrius del paisatge que s'hagin d'incorporar al planejament territorial aprovat definitivament s'han de tramitar i aprovar seguint el mateix procediment establert a l'article 17 del Decret 142/2005, de 12 de juliol, d'aprovació del reglament pel qual es regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials.

Barcelona, 19 de setembre de 2006

PASQUAL MARAGALL I MIRA
President de la Generalitat de Catalunya

JOAQUIM NADAL I FARRERAS
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques
(06.255.087)

DECRET

344/2006, de 19 de setembre, de regulació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada.

Exposició de motius

La Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat, significa un canvi de tendència en el model de mobilitat. Durant les últimes dècades el model de mobilitat s'ha basat en els vehicles automòbils com a mitjà principal. La Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat, promou els valors de seguretat, sostenibilitat i integració social en el nou model de mobilitat. A més, aporta la conveniència de lligar desenvolupament urbanístic i previsions de mobilitat des de les fases inicials del planejament urbanístic. Aquesta Llei aporta un conjunt d'eines de seguiment i anàlisi, com ara els estudis d'avaluació de la mobilitat generada, entre altres, que necessiten d'una concreció addicional per tal d'esdevenir completament operatius.

En concret, l'article 18 de la Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat, determina que, com a mínim, els plans territorials d'equipaments o serveis, els plans directores, els plans d'ordenació municipal i els projectes de noves instal·lacions que es determinin per reglament, hauran d'incloure un estudi d'avaluació de la mobilitat generada. Així mateix, la disposició transitòria segona de la mateixa Llei determi-

na que mentre no estiguin desplegats els plans de mobilitat urbana, els projectes urbanístics que comportin una inversió superior a 25 M euros no es podran aprovar si no inclouen un estudi d'avaluació de la mobilitat generada.

Per desenvolupar adequadament aquesta previsió legal, aquest Decret determina quin és el contingut que han de tenir els diferents tipus d'estudis d'avaluació de la mobilitat generada i en concreta la tramitació.

Aquesta regulació s'emmarca en un context social molt determinant: després d'un llarg període en el qual el disseny i la gestió del viari han tingut com a prioritat màxima el trànsit de vehicles automòbils, s'observa un inici de canvi de tendència de manera que les persones vianants i el transport col·lectiu comencen a estar presents. Aquest canvi en les prioritats juntament amb la consolidació de la bicicleta com a eina de mobilitat quotidiana han donat lloc a conceptes i situacions nous que fins ara no tenen reflex en la normativa i que requereixen d'un esforç normatiu que unifiqui criteris per tal de prendre en consideració les necessitats de totes les parts implicades.

D'altra banda, la distribució urbana de mercaderies és un dels usos importants del viari i les tendències del comerç, amb lliuraments a domicili, comerç electrònic, i altres fórmules anàlogues, fan preveure que s'incrementarà fortament en el futur proper. Per això, convé preveure en les noves implantacions unes condicions mínimes consistents a delimitar zones del viari destinades a la distribució urbana de mercaderies, establir quins comerços han de disposar de molls de càrrega i descàrrega que els permetin fer aquestes operacions al seu interior, i establir un mínim de superfície comercial dedicada a magatzem amb la finalitat que les operacions de càrrega i descàrrega no es multipliquin.

No es pot obviar tampoc que la política d'aparcament de vehicles és una eina bàsica en la política de mobilitat. Per tant, es fa necessari que totes les noves promocions urbanístiques residencials prevegin un mínim de places d'aparcament per a automòbils, determinació que majoritàriament recullen els plans d'ordenació urbana però que el Decret generalitza, i introdueix la novetat de preveure també aparcaments per a bicicletes en aquells habitatges plurifamiliars de nova planta.

En les noves promocions urbanístiques de caire no residencial, com són les zones comercials, les industrials, les d'oci o les de serveis, el Decret no estableix cap mínim de places d'aparcament per a automòbils per tal de fer possibles promocions l'accés a les quals es basi en una mobilitat suportada per mitjans més sostenibles (marxa a peu, bicicleta i transport col·lectiu).

Pel que fa, en concret, als estudis d'avaluació de la mobilitat generada, el Decret en preveu dues categories:

- Els associats a la planificació, que formaran part del pla, tindran una base de càlcul basada en l'aplicació de ràtios i serviran per establir les xarxes de vianants, bicicletes i transport col·lectiu.
- Els associats a implantacions singulars, que hauran d'avaluar la mobilitat generada d'una manera acurada, preveure l'impacte en les xarxes de mobilitat (vianants, bicicletes, transport col·lectiu i automòbils) i establir les mesures

correctores corresponents. Durant els últims anys, aquests estudis han pres la forma d'estudis de trànsit en els quals solament es prenia en consideració l'impacte sobre la xarxa viària. La Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat, i aquest Decret de desplegament, pretenen superar aquests estudis de trànsit, per tal que prenguin en consideració totes les xarxes de mobilitat i les noves implantacions no es basin en un accés majoritàriament pensat per a la utilització del vehicle privat.

Finalment, el Decret desenvolupa també la participació dels promotors en el finançament dels costos generals per l'increment de la mobilitat, en els termes establerts per la Llei de la mobilitat i la legislació urbanística.

En definitiva, aquest Decret pretén donar resposta a una realitat canviant en la gestió de la mobilitat, en la qual les xarxes per a vianants, bicicletes i transport col·lectiu incrementen el seu protagonisme en la satisfacció de les necessitats de mobilitat de la ciutadania, i en la qual també els valors de qualitat de vida, seguretat en els desplaçaments i sostenibilitat han d'estar cada dia més presents en el disseny i la gestió de la xarxa viària.

En conseqüència, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, a proposta del conseller de Política Territorial i Obres Públiques i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

CAPÍTOL I Disposicions generals

Article 1 Objecte

L'objecte d'aquest Decret és determinar els instruments i projectes que han d'incorporar un estudi d'avaluació de la mobilitat generada; establir les directrius per a l'elaboració d'aquests, el seu contingut i el procediment per a la seva tramitació, així com concretar les obligacions de finançament de les persones promotores de les actuacions generadores de la nova mobilitat.

Article 2

Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada

2.1 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada avaluen l'increment potencial de desplaçaments provocat per una nova planificació o una nova implantació d'activitats i la capacitat d'absorció dels serveis viaris i dels sistemes de transport, incloent-hi els sistemes de transport de baix o nul impacte, com els desplaçaments amb bicicleta o a peu.

2.2 També valoren la viabilitat de les mesures proposades en el propi estudi per gestionar de manera sostenible la nova mobilitat i, especialment, les fórmules de participació del promotor o promotora per col·laborar en la solució dels problemes derivats d'aquesta nova mobilitat generada.

2.3 L'objectiu dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada és definir les mesures i actuacions necessàries per tal d'assegurar que la nova mobilitat generada en l'àmbit d'estudi segueixi unes pautes caracteritzades per la preponderància dels mitjans de transport més sostenibles, i així aconseguir amb el canvi de model de mobilitat promogut per la Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat.

Article 3

Àmbit d'aplicació

3.1 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada s'han d'incloure, com a document independent, en els instruments d'ordenació territorial i urbanística següents:

- Plans territorials sectorials relatius a equipaments o serveis.
- Planejament urbanístic general i llurs revisions o modificacions, que comportin nova classificació de sòl urbà o urbanitzable.
- Planejament urbanístic derivat i llurs modificacions, que tinguin per objectiu la implantació de nous usos o activitats.

3.2 No és obligatori realitzar un estudi d'avaluació de la mobilitat generada en les figures de planejament urbanístic derivat dels municipis de població inferior a 5.000 habitants, excepte que formin part d'un sistema urbà plurimunicipal, en el següents supòsits:

- Actuacions que suposin la implantació de nous usos residencials fins a un màxim de 250 habitatges.
- Actuacions que suposin la implantació d'usos comercials o terciaris en sectors d'una superfície de fins a 1 ha, sempre que no suposin una implantació singular, d'acord amb l'article 3.3 d'aquest Decret.
- Actuacions que suposin la implantació d'usos industrials en sectors d'una superfície de fins a 5 ha, sempre que no suposin una implantació singular, d'acord amb l'article 3.3 d'aquest Decret.

3.3 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada també s'han d'incorporar en els projectes següents:

- Projectes de noves instal·lacions que tinguin la consideració d'implantació singular.
- Projectes de reforma d'instal·lacions existents que com a conseqüència de la reforma passin a tenir la consideració d'implantació singular.
- Projectes d'ampliació de les implantacions singulars existents.

3.4 Als efectes de l'apartat anterior, es consideren implantacions singulars:

- Establiments comercials, individuals o col·lectius, amb superfície de venda superior a 5.000 m².
- Edificis per a oficines amb un sostre de més de 10.000 m².
- Instal·lacions esportives, lúdiques, culturals, amb un aforament superior a 2.000 persones.
- Clínicas, centres hospitalaris i similars amb una capacitat superior a 200 llits.
- Centres educatius amb una capacitat superior a 1.000 alumnes.
- Edificis, centres de treball i complexos on hi treballin més de 500 persones.
- Altres implantacions que puguin generar de forma recurrent un nombre de viatges al dia superior a 5.000.

CAPÍTOL II

Elaboració dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada

SECCIÓ PRIMERA

Directrius per elaborar els estudis d'avaluació de la mobilitat generada

Article 4

Directrius per elaborar els estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents a la planificació

4.1 En l'elaboració dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada s'han de tenir en compte els paràmetres següents:

a) L'amplada mínima dels carrers que es planifiquin en sòl urbanitzable amb la senyalització corresponent a zona 30, d'acord amb el que estableix el Reglament general de circulació, ha de ser de 10 metres.

b) L'amplada mínima dels carrers planificats com a xarxa bàsica en sòl urbanitzable, així com dels trams de carretera definits com a trams urbans, ha de ser d'11 metres.

c) L'amplada mínima dels carrers que es planifiquin en sòl urbanitzable per on discorri un itinerari de la xarxa bàsica de bicicletes han de tenir una amplada addicional de 2 metres sempre i quan coincideixi amb la xarxa bàsica de vehicles. En cas contrari, s'atendrà a l'establert als apartats anteriors.

d) Els carrers que es planifiquin en sòl urbanitzable per on discorri un itinerari per al transport públic han de tenir una amplada addicional de 5 metres sempre i quan coincideixi amb la xarxa bàsica de vehicles. En cas contrari, s'atendrà al que estableixen els apartats anteriors.

e) El pendent màxim dels nous carrers en sòl urbanitzable no ha de superar el 8%, i només en casos excepcionals, degudament justificats, pot arribar fins al 12%.

En qualsevol cas, el pendent del 8% no serà acceptable per a llargades superiors a 300 metres. Cas que es superi aquesta llargada, es construiran espais de descans amb pendent màxim de 2% que continguin, com a mínim, un cercle d'1,5 metres de radi.

La construcció d'escaleres a la via pública resta condicionada a què hi hagi un itinerari alternatiu adaptat a la normativa d'accessibilitat. Quan l'itinerari alternatiu sigui desproporcionat en temps i/o recorregut, d'acord amb el que estableix la citada normativa, es construiran ascensors o elements elevadors segurs i accessibles.

f) El pendent màxim dels itineraris per a bicicletes no pot superar, amb caràcter general, el 5%. Només en supòsits excepcionals, degudament justificats, aquest pendent pot arribar al 8%.

g) La previsió de places per a aparcament de bicicletes i de vehicles inclosa en els instruments de planejament urbanístic s'ha d'ajustar a les reserves mínimes establertes als annexos 2 i 3 d'aquest Decret, respectivament.

4.2 En l'elaboració dels estudis es poden proposar, en base a condicionants geomètrics, pel conjunt d'un àmbit i en coherència amb els sectors continguts o amb base a les característiques de l'entorn, paràmetres diferents als fixats en l'apartat anterior, sempre que es justifiqui que es compleixen els objectius de sostenibilitat de la mobilitat i la normativa d'accessibilitat.

Article 5

Directrius per elaborar els estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents a les estacions de ferrocarrils no metropolitans i d'autobusos interurbans

5.1 En l'elaboració dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada que prevegin estacions de ferrocarrils no metropolitans i d'autobusos

interurbans s'ha de tenir en compte que l'emplaçament d'aquestes estacions s'ha d'establir, sempre que resulti possible, en una ubicació que compleixi els següents requeriments:

a) Que sigui propera a emplaçaments de polaritats centrals.

b) Que estigui ben comunicada, dotada d'accésos viaris ràpids o d'infraestructures i/o elements afavoridors del transport públic, com carrils bus-taxi.

c) A prop d'estacions d'altres modes de transport, per facilitar la intermodalitat entre diferents sistemes de transport col·lectiu.

5.2 En l'elaboració dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada s'ha de tenir en compte que a l'entorn de les estacions de ferrocarril i d'autobusos interurbans s'han de realitzar reserves d'espai per als usos següents:

a) Parades de vehicles de transport públic (autobusos urbans, taxis) i col·lectiu.

b) Aparcament per a bicicletes, d'acord amb els paràmetres fixats a l'annex 2 d'aquest Decret.

c) Aparcament, fora de les andanes, d'autobusos en espera. L'espai destinat a aquesta funció ha d'estar en funció del volum de serveis d'autobús i de la previsió futura.

d) Aparcament de vehicles privats a motor amb les proporcions mínimes establertes a l'annex 3 d'aquest Decret.

5.3 En l'elaboració dels estudis es pot proposar, en el cas d'estacions situades a les zones centrals de la població i ben comunicades per transport públic, la reducció de les reserves que s'indiquen en aquest article.

Article 6

Pautes per elaborar estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents a la càrrega i descàrrega de mercaderies

6.1 En l'elaboració dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada s'ha de tenir en compte, a fi de reduir el nombre d'operacions de càrrega i descàrrega, que els locals comercials han de destinar per a magatzem un mínim d'un 10% del sostre, a l'interior de l'edifici o a terrenys edificables del mateix solar, llevat que es tracti d'activitats comercials que per les seves característiques especials, justifiquin adequadament la manca de necessitat de magatzem per als seus productes.

6.2 En el cas d'estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents a projectes de grans o mitjans establiments comercials d'establiments comercials s'ha de tenir en compte que:

a) Han de disposar d'un moll o d'un espai mínim de 3 x 8 metres de càrrega integrat a la instal·lació o situat a terrenys edificables del mateix solar, en cas de superfície de venda superior a 1.300 m².

b) A partir d'aquesta superfície, pels següents 5.000 m² de superfície de venda, han de disposar d'un altre moll addicional de les mateixes característiques i un altre més per cada un dels següents 10.000 m².

6.3 En el cas d'estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents a plans urbanístics s'ha de tenir en compte que, per aconseguir una distribució àgil i ordenada de les mercaderies a l'interior dels nuclis urbans, aquests contemplin les següents reserves de places de 3 x 8 metres a la xarxa viària per a càrrega i descàrrega de mercaderies:

a) Ús comercial: 1 plaça per cada 1.000 m² de superfície de venda o 1 plaça per cada 8 establiments.

b) Ús d'oficines: 1 plaça per cada 2.000 m² de sostre.

SECCIÓ SEGONA

Avaluació de la mobilitat generada

Article 7

Dades a considerar per avaluar l'increment de mobilitat generada referent als plans territorials sectorials relatius a equipaments o serveis

Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents als plans territorials sectorials relatius a equipaments o serveis han d'avaluar l'increment de mobilitat que representen les actuacions previstes en aquest pla en els seus àmbits territorials i la seva incidència sobre les xarxes generals de transport.

Article 8

Dades a considerar per avaluar l'increment de mobilitat generada referent a planejament urbanístic

8.1 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents a planejament urbanístic, per avaluar la mobilitat generada, han de fer una estimació del nombre de desplaçaments que generen els diferents àmbits del pla en funció de les superfícies, dels usos permesos o de l'índex d'edificabilitat fixat en el planejament. En cap cas es poden utilitzar valors inferiors als que es fixen a l'annex 1 d'aquest Decret.

8.2 L'avaluació de la mobilitat generada referent al planejament urbanístic ha de complir el següent:

a) Els viatges generats s'han de grafir en un plànol a l'escala adient on s'identifiquin clarament els focus de major generació de viatges.

b) En el mateix plànol s'han de dibuixar: Les xarxes de transport col·lectiu d'infraestructura fixa (ferrocarril, metro, tramvia, autobús amb carril propi, funiculars, telefèrics, escaleres mecàniques i estacions d'autobusos interurbans) existents en el moment de redacció del pla i les infraestructures de transport col·lectiu previstes en un pla o projecte aprovat definitivament per l'administració competent, identificant les parades i estacions.

Les xarxes d'itineraris per a vianants i bicicletes existents en el moment de redacció del pla i les previstes.

En el seu cas, els espais reservats per a les parades de transport col·lectiu de superfície i de taxis.

c) Aquest plànol ha de servir de base per l'establiment de les xarxes d'itineraris principals per a vianants, per a transport col·lectiu de superfície i per a bicicletes, amb les característiques previstes als articles 15, 16 i 17 d'aquest Decret. Els punts de màxima generació de mobilitat han de quedar connectats per aquestes xarxes.

Article 9

Dades a considerar per avaluar l'increment de mobilitat generada referent a implantacions singulars

Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents a implantacions singulars han de fer una estimació del nombre de desplaçaments que es preveu pot generar aquesta implantació, indicant la distribució temporal al llarg del dia

i, si s'escau, dies punta al llarg de l'any, tant pel que fa a entrades com a sortides.

Article 10

Indicadors de gènere

Per elaborar els estudis d'avaluació de la mobilitat generada s'han d'utilitzar indicadors de gènere quantitatius i qualitatius, que permetin l'estudi de la mobilitat de les dones i del seu accés al vehicle privat, a peu, en bicicleta i transport públic.

CAPÍTOL III

Contingut dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada

SECCIÓ PRIMERA

Documentació que han de contenir els estudis d'avaluació de la mobilitat generada

Article 11

Documentació que han de contenir els estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents als plans territorials sectorials relatius a equipaments o serveis

Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada que s'han d'incloure als plans territorials sectorials relatius a equipaments o serveis han de contenir la documentació següent:

a) Determinació, d'acord amb el que estableix l'article 7, de la mobilitat que generen els diferents usos previstos en el planejament, representada en un plànol a l'escala adient.

b) Incidència de la mobilitat generada sobre les xarxes generals de transport.

c) Proposta de possibles mesures correctores sobre la xarxa viària i els sistemes de transport, incloent-hi els sistemes de mobilitat de baix o nul impacte, com els desplaçaments amb bicicleta o a peu.

Article 12

Documentació que han de contenir els estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents a les figures de planejament urbanístic general i llurs revisions o modificacions que comportin un canvi en la classificació del sòl

Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada de les figures de planejament urbanístic general i llurs revisions o modificacions que comportin un canvi en la classificació del sòl, han de contenir la documentació següent:

a) Determinació, d'acord amb el que estableix l'article 8, de la mobilitat que generen els diferents usos previstos en el planejament, representada en un plànol a l'escala adient.

Aquesta avaluació ha d'incorporar els indicadors de gènere als que es refereix l'article 10 d'aquest Decret per tal de garantir l'adequació del planejament de les polítiques de mobilitat a la diversitat d'activitats i necessitats d'organització de la vida quotidiana.

b) Proposta de xarxa d'itineraris principals per a vianants, en els termes establerts a l'article 15, representada en el plànol de xarxa viària del document urbanístic objecte d'avaluació.

c) Previsió de la xarxa d'itineraris per a transport col·lectiu de superfície, en els termes establerts a l'article 16 representada en el plànol de xarxa viària del document urbanístic objecte d'avaluació.

d) Proposta de xarxa d'itineraris per a bicicletes, en els termes establerts a l'article 17 re-

presentada en el plànol de xarxa viària del document urbanístic objecte d'avaluació, indicant les reserves per aparcaments de bicicletes en sòl públic.

e) Proposta de xarxa bàsica d'itineraris principals de vehicles en els termes establerts a l'article 18, representada en el plànol de xarxa viària del document urbanístic objecte d'avaluació.

f) Representació en el plànol de xarxa viària, del document urbanístic corresponent, de les estacions de ferrocarril i d'autobusos interurbans existents i de les previstes en un pla o projecte aprovat definitivament per l'administració competent.

Article 13

Documentació que han de contenir els estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents a les figures de planejament urbanístic derivat

Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada de les figures de planejament urbanístic derivat han de contenir la documentació següent:

a) Determinació, d'acord amb el que estableix l'article 7, de la mobilitat que generen els diferents usos previstos en el planejament, representada en un plànol a l'escala 1:5.000.

b) Proposta de la xarxa d'itineraris principals per a vianants, en els termes establerts a l'article 15 representada en el plànol de xarxa viària del document urbanístic objecte d'avaluació.

c) Previsió de la xarxa d'itineraris per a transport col·lectiu de superfície en els termes establerts a l'article 16, i proposta d'implantació de les noves línies o perllongament de les existents, representada en el plànol de xarxa viària del document urbanístic objecte d'avaluació.

d) Proposta de xarxa d'itineraris per a bicicletes, en els termes establerts a l'article 17, representada en el plànol de xarxa viària del document urbanístic objecte d'avaluació i determinació de les reserves per aparcaments de bicicletes.

e) Proposta de xarxa bàsica d'itineraris principals de vehicles en els termes establerts a l'article 18, representada en el plànol de la xarxa viària del document urbanístic objecte d'avaluació i determinació de les reserves per aparcaments de vehicles. En el seu cas, anàlisi de l'impacte en la capacitat i en la seguretat viària de les carreteres, amb atenció especial als accessos i, si s'escau, propostes d'actuació per garantir-les i propostes de modificacions del Pla local de seguretat viària a l'efecte d'ajustar-ho a la nova situació generada.

f) Representació en el plànol de xarxa viària, del document urbanístic objecte d'avaluació, de les estacions de ferrocarril i d'autobusos interurbans existents i d'aquelles previstes en un pla o projecte aprovat definitivament per l'administració competent.

g) Representació en el plànol de xarxa viària, del document urbanístic objecte d'avaluació, de les propostes de reserves d'espai per càrrega i descàrrega de mercaderies d'acord amb l'article 6.

h) Representació en el plànol de xarxa viària, del document urbanístic objecte d'avaluació, de les propostes de reserves per als vehicles destinats al transport col·lectiu i al taxi.

i) Encaix i definició dels nodes d'unió amb la xarxa general del municipi (viària, de vianants, de bicicletes i de transport públic).

j) Proposta de finançament dels diferents costos generats per l'increment de mobilitat degut a la nova actuació, que incorpori l'establert a l'article 19.

Article 14

Documentació que han de contenir els estudis d'avaluació de la mobilitat generada referents a implantacions singulars

Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada d'implantacions singulars han d'incloure, a més de l'establert en els apartats anteriors d'aquest article, si estan compreses en un planejament urbanístic subjecte a avaluació de la mobilitat generada, els aspectes següents:

a) Determinació de la distància entre la implantació singular i l'accés a una infraestructura fixa de transport col·lectiu. Aquesta distància s'ha de mesurar sobre la xarxa viària i, amb caràcter general, ha de ser inferior a 500 metres, llevat d'aquells supòsits en què es justifiqui que no és possible.

En qualsevol cas, l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada ha de preveure que la implantació singular tingui, almenys, una parada de la xarxa de transport col·lectiu de superfície i especificar si es tracta d'una parada existent, prevista en una planificació aprovada per l'administració competent o proposada per l'estudi.

b) Descripció de les xarxes existents que incorpori les característiques de la xarxa viària, de la xarxa d'itineraris principals per a vianants, de les infraestructures fixes de transport col·lectiu, de la xarxa d'itineraris de transport col·lectiu de superfície i de la xarxa d'itineraris per a bicicletes.

c) Dades sobre la mobilitat actual i sobre la prevista amb un horitzó de 10 anys, amb especificació de les dades del trànsit i nivells de servei de les diferents xarxes existents, expressades amb els valors següents:

Xarxa viària: intensitat mitjana diària dels itineraris principals, amb percentatge de vehicles pesants, i intensitat d'hora punta en feiner i cap de setmana. Anàlisi dels nivells de servei.

Xarxa ferroviària: nombre de trens i de viatgers per dia. Percentatge d'ocupació.

Xarxes de bicicletes i vianants: fluxos d'usuaris per dia i en hores punta. Detecció de problemes de capacitat puntuals.

Xarxa de transport públic i taxi: oferta, recorreguts, freqüències i viatgers/dia. Percentatge d'ocupació dels vehicles.

d) Càlcul de la mobilitat generada, d'acord amb el que estableix l'article 9.

e) Reserva d'espai per a les persones vianants al voltant de la implantació singular dimensionada a partir de la generació de viatges en hora punta per absorbir el trànsit de les persones vianants.

f) Distribució de la mobilitat generada: estimació de l'origen i destinació del trànsit generat per la implantació singular a partir d'estudis de mercat, enquestes o mecanismes similars.

g) Proposta de repartiment modal de la mobilitat generada entre els diferents sistemes de transport.

h) Proposta d'assignació de la mobilitat a les diferents xarxes: assignació conjunta de la mobilitat existent i de la mobilitat generada per la implantació singular a les diferents xarxes existents per a les hores punta de càlcul.

i) Proposta de millores a les xarxes i mesures correctores referents a:

Construcció de noves parades en sistemes d'infraestructura fixa i de transport públic de superfície i de taxis.

Previsió de noves línies de transport públic, perllongament o canvi de traçat de les existents.

Urbanització i/o ampliació d'itineraris per a vianants, per a transport col·lectiu de superfície i per a bicicletes.

Millores en la xarxa viària, especialment pel que fa a la garantia de la capacitat i de la seguretat als accessos i en els vials.

Altres mesures correctores.

j) Comprovació del funcionament: cal descriure les capacitats de les diferents xarxes sense fer les millores i un cop dissenyades les millores i s'ha de verificar que les xarxes millorades podran absorbir raonablement la mobilitat generada per la implantació singular.

k) Funcionament de la distribució urbana de mercaderies: en el cas que s'escaigui, cal descriure el funcionament de les operacions de càrrega i descàrrega en relació amb la implantació singular.

l) Sistemes de control i informació de trànsit: en funció de les possibles afectacions a la capacitat de la xarxa viària, caldrà recollir les definicions d'infraestructures, canalitzacions i equipaments que garanteixin la informació (vídeo i dades) en temps real, dels fluxos i les incidències de trànsit als accessos cap al centre de control de trànsit competent de la xarxa viària afectada per la nova implantació.

m) Resum i conclusions: cal fer un resum de l'estudi de mobilitat generada, en termes fàcilment comprensibles, d'itineraris principals per a vianants, de transport col·lectiu, d'itineraris per a bicicletes i d'itineraris per a vehicles i la comparació entre els nivells de servei a les diferents xarxes abans i després de l'entrada en servei de la implantació singular.

n) Proposta de finançament dels diferents costos generats per l'increment de mobilitat degut a la nova actuació, que incorpori l'establert a l'article 19.

SECCIÓ SEGONA

Xarxes d'itineraris

Article 15

La xarxa d'itineraris principals per a vianants

15.1 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada han d'establir una xarxa d'itineraris principals per a vianants, d'acord amb els criteris i requisits que s'estableixen en aquest article. Als efectes d'aquest Decret, s'entén per vianant la persona que es desplaça a peu o amb cadira de rodes amb o sense motor.

15.2 La xarxa d'itineraris principals per a vianants, a la qual s'ha de donar prioritat sobre la resta de modes de transport, ha d'assegurar la connectivitat amb els indrets on es generi un nombre important de desplaçaments a peu o amb mitjans auxiliars i com a mínim els següents:

a) Estacions de ferrocarril i d'autobusos interurbans i altres nodes de transport col·lectiu.

b) Equipaments comunitaris, com equipaments sanitaris, educatius, culturals i administratius.

c) Mercats, zones i centres comercials.

d) Instal·lacions recreatives i esportives.

e) Espais lliures amb una forta freqüentació,

com zones verdes, parcs urbans, franja costanera i vores de rius.

f) Àrees d'activitat laboral, com polígons industrials, parcs tecnològics, etc.

15.3 La xarxa d'itineraris principals per a vianants s'ha de definir en base a criteris que permetin evitar els accidents de trànsit. A aquests efectes:

a) Es consideren els carrers d'ús exclusiu per a vianants, els carrers de convivència i els carrers de zona 30, en aquest ordre, com a més idonis per establir els itineraris per a les persones vianants.

b) Els eixos en planta d'aquests itineraris han de tenir un traçat el més directe i natural possible i, en conseqüència, tant la reordenació de les cruïlles com la seva concepció han de tenir en compte aquest criteri.

c) En rambles i passejos centrals destinats a la circulació de les persones vianants, s'han d'evitar els canvis de trajectòria deguts a la manca de passos de vianants alineats amb l'eix principal de la circulació de les persones vianants.

15.4 Els itineraris principals per a vianants han de ser continus, formant una xarxa que, de manera complementària amb la resta de vores, doni una total accessibilitat al municipi per a les persones vianants. Si s'escau, aquesta xarxa s'ha de coordinar amb la dels municipis veïns.

15.5 Els itineraris principals per a vianants han d'estar coordinats amb els itineraris per a transport públic i col·lectiu.

15.6 Els itineraris principals per a vianants fora de població s'han de segregar i protegir adequadament quan transcorrin pel costat de la xarxa viària.

15.7 Tots els itineraris per vianants seran adaptats d'acord amb les normes d'accessibilitat urbanística previstes al Codi d'accessibilitat.

Article 16

Xarxa d'itineraris per a transport públic i col·lectiu de superfície

16.1 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada han d'establir una xarxa d'itineraris per a transport públic i col·lectiu de superfície, d'acord amb els criteris i requisits que s'estableixen en aquest article.

16.2 La xarxa d'itineraris per a transport col·lectiu de superfície, urbà i interurbà, s'ha de definir tenint en compte les línies d'autobús, de tramvies i d'altres sistemes de transport col·lectiu, existents i previstos en el moment de redacció del pla urbanístic. La xarxa també ha d'incorporar la previsió de carrils bus, la implantació de noves línies, el perllongament o el canvi de traçat de les existents.

16.3 Aquests itineraris han d'assegurar la connectivitat amb els indrets on es generi un nombre de desplaçaments molt elevat i, com a mínim, amb els assenyalats a l'article 15.2 i s'han de connectar amb la xarxa per a transport públic i col·lectiu de la resta del municipi i, si s'escau, dels municipis veïns.

16.4 En la xarxa d'itineraris per a transport públic i col·lectiu, les parades de les línies s'han de situar de manera coordinada amb els itineraris per a vianants i per a bicicletes i s'han de situar de manera que la distància màxima d'accés mesurada sobre la xarxa de vianants sigui inferior a 750 metres, llevat d'aquells supòsits en què es justifiqui que no és possible.

16.5 L'espai destinat a parades per al transport col·lectiu i/o parades de taxi s'ha de confi-

gurar de manera que es respecti l'espai destinat als itineraris per a vianants i per a bicicletes i que es garanteixi la seguretat de les persones vianants i dels i de les ciclistes.

16.6 En carrers amb molt trànsit de vehicles que puguin dificultar la circulació del transport col·lectiu, s'han de preveure carrils bus-taxi a partir de 20 circulacions d'autobusos en l'hora punta o 120 circulacions diàries. En qualsevol cas, per freqüències inferiors, es farà l'estudi particular sobre la conveniència de la seva implantació.

Article 17

Xarxa d'itineraris per a bicicletes

17.1 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada han d'establir una xarxa d'itineraris per a bicicletes, d'acord amb els criteris i requisits que s'estableixen en aquest article.

17.2 La xarxa d'itineraris per a bicicletes han d'assegurar la connectivitat amb els indrets on es generin el major nombre de desplaçaments i, com a mínim, amb els assenyalats a l'article 15.2.

17.3 Els itineraris per a bicicletes han de ser continus, formant una xarxa i preferentment hauran de discórrer per vies ciclistes segregades o carrils-bici protegits.

17.4 La xarxa d'itineraris per a bicicletes s'ha de preveure connectada amb la xarxa de bicicletes de la resta del municipi i, si s'escau, amb la dels municipis veïns i s'ha de coordinar amb la xarxa d'itineraris per a transport públic i col·lectiu.

17.5 Els itineraris per a bicicletes no es poden fer passar per carreteres de doble calçada ni per carreteres de calçada única amb una intensitat mitjana diària superior a 3.000 vehicles, llevat que es segueixin de la via mitjançant mecanismes adequats de protecció.

17.6 Es poden preveure itineraris de bicicletes per carrers de zona 30 en cohabitació amb la resta dels vehicles.

Article 18

Xarxa bàsica per a vehicles

18.1 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada han d'establir una xarxa d'itineraris per a vehicles, d'acord amb els criteris i requisits que s'estableixen en aquest article.

18.2 La xarxa bàsica per a vehicles prevista en els estudis d'avaluació de la mobilitat generada ha d'assegurar la connectivitat amb els indrets on es generin el major nombre de desplaçaments i com a mínim els següents:

a) Estacions de ferrocarril i d'autobusos interurbans i altres nodes de transport col·lectiu.

b) Equipaments comunitaris com equipaments sanitaris, educatius, culturals i administratius.

18.3 La xarxa bàsica per a vehicles ha de ser contínua i, si s'escau, ha de procurar assegurar la connectivitat dels itineraris amb la dels municipis veïns.

Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
SECCIÓ TERCERA
Contribució al finançament

Comissió de Política Territorial
Article 19
Finançament

19.1 L'estudi d'avaluació de la mobilitat generada ha d'incorporar una proposta de finan-

çament dels diferents costos generats per l'increment de mobilitat degut a la nova actuació i establir la obligació de les persones propietàries, en els termes fixats per la legislació urbanística, de costejar i, si escau, executar la urbanització, així com les infraestructures de connexió amb les principals xarxes de vianants, de bicicletes, de circulació de vehicles i de transport públic o el reforçament d'aquestes, quan sigui necessari com a conseqüència de la magnitud de l'actuació.

19.2 L'estudi d'avaluació de la mobilitat generada també ha d'incorporar l'obligació de les persones propietàries de participar en els costos d'implantació de l'increment de serveis de transport públic mitjançant l'actualització a 10 anys del dèficit d'exploitació del servei de transport públic de superfície en proporció a l'increment del nombre de línies o perllongament de les existents, amb els paràmetres de càlcul indicats a l'annex 4 d'aquest Decret. Les administracions han de vetllar perquè aquest finançament es destini a les administracions competents en matèria de transport segons l'àmbit territorial.

19.3 L'estudi d'avaluació de la mobilitat generada ha d'incorporar l'obligació de les persones promotores d'una implantació singular d'assumir, en els termes fixats per la legislació urbanística, i a més de l'expressat a l'article 19.2 d'aquest Decret, el cost de la urbanització de la perllongació de la xarxa de vehicles, la xarxa d'itineraris principals per a vianants, la xarxa d'itineraris de transport col·lectiu de superfície i la d'itineraris per a bicicletes des d'on estiguin urbanitzades fins a la implantació singular. Com a mínim s'ha de garantir la continuïtat de totes les xarxes fins als accessos als sistemes de transport d'infraestructura fixa i fins al centre del nucli urbà.

19.4 L'estudi d'avaluació de la mobilitat generada ha d'incorporar la previsió que, en el cas que per satisfer el requeriment de distància màxima a l'accés d'una infraestructura fixa de transport col·lectiu calgui la construcció d'una nova estació, el cost de l'obra civil i de l'arranjament dels accessos amb l'accessibilitat per a persones amb mobilitat reduïda anirà a càrrec de les persones promotores de la implantació singular, en els termes previstos per la legislació urbanística.

CAPÍTOL IV

Tramitació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada

Article 20

Tramitació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada en els plans territorials sectorials d'equipaments o de serveis i en el planejament urbanístic

20.1 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada en els plans territorials sectorials d'equipaments o de serveis i en els plans urbanístics s'han d'incorporar al pla i tramitar i sotmetre a informació pública conjuntament amb aquest.

20.2 Simultàniament al tràmit d'informació pública, els estudis d'avaluació de la mobilitat generada han de ser sotmesos a informe de l'autoritat territorial de la mobilitat corresponent.

Article 21

Tramitació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada per implantacions singulars

21.1 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada per implantacions singulars s'han de tramitar conjuntament amb el projecte, d'acord amb el procediment que en cada cas correspongui.

21.2 Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada han de ser sotmesos a informe de l'autoritat territorial de la mobilitat corresponent simultàniament al tràmit d'informació pública del projecte.

21.3 Si l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada per la implantació singular ja s'ha incorporat en l'elaboració del pla urbanístic corresponent, serà suficient la certificació emesa per l'administració competent per a l'aprovació de l'esmentat pla en la qual es faci constar que la mobilitat generada per la implantació singular ja ha estat objecte d'estudi durant la tramitació del Pla.

21.4 Correspon a l'autoritat territorial de la mobilitat l'emissió de l'informe sobre l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada.

Article 22

Termini i efectes de l'informe sobre l'estudi de l'avaluació de la mobilitat generada

22.1 L'informe de l'autoritat territorial de la mobilitat sobre l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada s'ha d'emetre en el termini d'un mes, transcorregut el qual, si no s'ha emès, es poden continuar les actuacions.

22.2 Les conclusions de l'informe de l'autoritat territorial de la mobilitat sobre l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada s'han de valorar i prendre en consideració per a l'aprovació definitiva dels plans o projectes corresponents o, si s'escau, per a l'autorització d'aquests. En el supòsit que no se segueixin les conclusions de l'informe, s'ha de justificar.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Les prescripcions que es contenen en aquest Decret que determinen característiques, reserves mínimes o d'altres paràmetres s'han d'entendre fixades sens perjudici que altres disposicions sectorials, especialment en matèria urbanística o de trànsit, puguin establir uns estàndards i paràmetres més exigents.

Segona

En el cas d'actuacions en sòl urbà no consolidat que suposin la transformació global d'un àmbit i la creació d'un nou teixit residencial, es prendran en consideració els paràmetres de planificació previstos en aquest Decret, sempre que prevegin nous usos residencials superiors a 250 habitatges.

Tercera

Aquest Decret és d'aplicació sense perjudici del que determina la normativa vigent sobre accessibilitat i sobre condicionants urbanístics i de protecció contra incendis en els edificis.

Quarta

Els estudis d'avaluació de la mobilitat generada de planejament urbanístic o d'implantació

ons singulars de municipis declarats pel govern com a Zona de Protecció Especial de l'ambient atmosfèric, han d'incorporar les dades necessàries per avaluar la incidència de la mobilitat sobre la contaminació atmosfèrica.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Les especificacions d'aquest Decret s'aplicaran als instruments de planejament que no hagin estat aprovats inicialment en la data d'entrada en vigor i als projectes d'implantacions singulars que no disposin de projecte visat en la data d'entrada en vigor.

Segona

Mentre no es constitueixin les autoritats territorials de la mobilitat a què fan referència els articles 20 i 21 d'aquest Decret, correspon emetre l'informe sobre els estudis d'avaluació de la mobilitat generada a la Secretaria per a la Mobilitat del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 19 de setembre de 2006

PASQUAL MARAGALL I MIRA
President de la Generalitat de Catalunya

JOAQUIM NADAL I FARRERAS
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

434

ANNEX 1

Viatges generats

En els estudis d'avaluació de la mobilitat generada s'estimarà el nombre de desplaçaments que generin les diferents activitats i usos del sòl amb els següents ràtios mínims de viatges generats/dia, llevat d'aquells supòsits en què es justifiqui l'adopció de valors inferiors:

Viatges generats/dia

Ús d'habitatge	El valor més gran dels dos següents: 7 viatges/habitatge o 3 viatges/persona
Ús residencial	10 viatges/100 m² de sostre
Ús comercial	50 viatges/100 m² de sostre
Ús d'oficines	15 viatges/100 m² de sostre
Ús industrial	5 viatges/100 m² de sostre
Equipaments	20 viatges/100 m² de sostre
Zones verdes	5 viatges/100 m² de sòl
Franja costanera	5 viatges/m de platja

ANNEX 2

Aparcament de bicicletes

S'estableixen les següents reserves mínimes d'aparcament de bicicletes situats fora de la via pública en funció de les activitats i usos del sòl llevat d'aquells supòsits en què es justifiqui l'adopció de valors inferiors:

Places mínimes d'aparcament per a bicicletes

Ús d'habitatge	màx. de 2 places/habitatge 2 places/100 m² sostre o fracció
Ús comercial	1 plaça/100 m² sostre o fracció
Ús d'oficines	1 plaça/100 m² sostre o fracció
Ús industrial	1 plaça/100 m² sostre o fracció
Equipaments docents	5 places/100 m² sostre o fracció
Equipaments esportius, culturals i recreatius	5 places/100 places d'aforament de l'equipament
Altres equipaments públics	1 plaça/100 m² sostre o fracció
Zones verdes	1 plaça/100 m² sòl
Franja costanera	1 plaça/10 ml de platja
Estacions de ferrocarril	1 plaça/30 places ofertes de circulació
Estacions d'autobusos interurbans	0,5 places/30 places ofertes de circulació

(06.261.091)

ANNEX 3

Aparcament de vehicles

S'estableixen les següents reserves mínimes d'aparcament de vehicles situats fora de la via pública.

Places mínimes d'aparcament

	Turismes (places mín. 4,75 x 2,4 m)	Motocicletes (places mín. 2,20 x 1,00 m)
Ús d'habitatge	màx. d'1 plaça/habitatge 1 plaça/100 m² sostre o fracció	màx. de 0,5 places/habitatge 1 plaça/200 m² sostre o fracció
Estacions de ferrocarril i d'autobusos interurbans	5 places/30 places ofertes de circulació	5 places/30 places ofertes de circulació

ANNEX 4

Dèficit d'explotació del transport públic de superfície

El càlcul del dèficit anual del transport públic de superfície es farà d'acord amb la següent fórmula:

$$D = 365 \times r \times p \times 0,7$$

D = dèficit d'explotació del transport públic de superfície.

r = increment dels km totals de recorregut diàriament establint 6 circulacions mínimes a cada parada.

p = preu unitari del km recorregut.

El preu unitari del km de recorregut pel transport públic de superfície en euros s'obté de la darrera publicació del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, amb l'aplicació de l'IPC corresponent fins a l'any en curs. Els valors per a l'any 2004 són els següents:

Preu unitari del km de recorregut pel transport públic de superfície (euros). Any 2004

	Ciutats grans (més de 500.000 habitants)	4,72
Transport urbà	Ciutats mitjanes (de 100.000 a 500.000 habitants)	3,41
	Ciutats petites (menys de 100.000 habitants)	2,63
Transport interurbà		1,98

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme

Comissió de Política Territorial
i d'Urbanisme de Catalunya

ANNEX 1.2

Decret d'ordenació dels equipaments comercials

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme

Comissió de Política Territorial
i d'Urbanisme de Catalunya

DISPOSICIONS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

436

DECRET LLEI

1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 67.6.a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

DECRET LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'activitat comercial ha estat un factor determinant en la configuració i el creixement de les ciutats europees, especialment en el nostre àmbit mediterrani. Els llocs on tradicionalment s'ha implantat el comerç han configurat els centres històrics dels nostres pobles, ciutats i barris i han tingut i segueixen tenint una incidència innegable i determinant en l'ordenació física del territori.

La implantació del comerç ha estat sotmesa a criteris racionals d'ordenació basats en paràmetres que tenen com a objectiu la protecció de determinades necessitats dotacionals bàsiques, fonamentades en l'interès general. La conseqüència ha estat que les ciutats i pobles han esdevingut nuclis més compactes, més autosuficients i socialment més cohesionats, en els quals el comerç ha exercit una innegable funció aglutinadora. Unes ciutats compactes que contribueixen a reduir la mobilitat i evitar desplaçaments innecessaris. Unes ciutats equilibrades en què l'ús residencial es combina d'una manera harmònica, entre d'altres, amb les activitats comercials i de serveis. Unes ciutats socialment cohesionades que garanteixen que els ciutadans i ciutadanes, independentment que tinguin, o no, possibilitats de desplaçar-se, puguin satisfer llurs necessitats a partir de serveis públics accessibles.

En aquest sentit, per poder gaudir d'unes poblacions millors per a tothom cal promoure una gestió urbana sostenible en què el sòl ha de ser tractat com un recurs limitat que s'ha d'utilitzar de la manera més eficient possible, delimitant la localització dels grans projectes comercials de manera estratègica, per tal d'assegurar l'accessibilitat mitjançant els transports públics disponibles. De la mateixa manera, l'adopció de criteris de gestió urbana sostenible és necessària per tal d'obtenir el millor partit possible dels beneficis de la proximitat i de l'aplicació d'estratègies avançades d'estalvi de recursos, amb la finalitat d'evitar l'increment dels efectes nocius sobre el medi ambient que comporten determinades implantacions comercials perifèriques. Precisament aquest és el sentit dels plantejaments formulats pels representats dels diferents estats de la Unió en la reunió de Potsdam pel que fa a l'Estratègia territorial europea per un desenvolupament equilibrat i sostenible, en els quals ja es reconeixia la necessitat de control sobre l'expansió territorial urbana per poder garantir el creixement sostenible de les ciutats. És per això que cal adoptar el concepte de compacitat com un dels principals criteris que han de presidir el desenvolupament urbanístic per tal de poder assolir els objectius de preservació mediambiental fixats.

L'experiència acumulada a partir de l'ordenació dels equipaments comercials a Catalunya i més concretament a partir de la Llei 18/2005, d'equipaments comercials, ens permet afirmar que la normativa ha contribuït a configurar aquest model territorial i a potenciar els nuclis urbans respecte de les perifèries, d'altra banda en consonància amb els principis fonamentals del desenvolupament urbanístic del país.

En definitiva, s'ha reforçat el paper de les ciutats en el territori, s'ha contribuït a potenciar l'activitat en els nuclis urbans, i s'han evitat, al seu torn, problemes d'accessibilitat i contaminació.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Política Territorial
de Catalunya

II

D'altra banda, l'article 121.1 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de comerç que, en tot cas, inclou la determinació de les condicions administratives per a l'exercici de l'activitat comercial i, entre d'altres qüestions, la classificació i la planificació territorial dels equipaments comercials, la regulació dels requisits i del règim d'instal·lació, ampliació i canvi d'activitat dels establiments i l'adopció de mesures de policia administrativa en relació amb la disciplina del mercat.

Tenint en compte aquesta competència exclusiva de la Generalitat i el que estableix l'article 113 de l'Estatut d'autonomia, esdevé necessari adaptar la normativa reguladora de l'ordenació dels equipaments comercials al que estableix la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre, relativa als serveis en el mercat interior (DSMI). Aquesta adaptació ha de preservar la prossecució de determinats objectius fonamentats en raons imperioses d'interès general de tipus urbanístic, mediambiental i de preservació del patrimoni historicoartístic, que empara la mateixa Directiva i que es concreten en el fet de garantir l'exercici de la llibertat d'establiment i de la lliure circulació dels prestadors de serveis a l'àmbit territorial de Catalunya; establir les directrius a les quals s'han d'adequar els establiments comercials per tal de satisfer les necessitats de la ciutadania, i impulsar un model d'urbanisme comercial basat en l'ocupació i la utilització racional del territori, amb usos comercials que permetin un desenvolupament sostenible; contribuir a l'establiment de models d'ocupació del sòl que evitin al màxim la dispersió en el territori; reduir la mobilitat i evitar desplaçaments innecessaris, tant de persones com de mercaderies que congestionin les infraestructures públiques i incrementin la contaminació atmosfèrica derivada del trànsit de vehicles inherent a la dinàmica de funcionament de determinats tipus d'establiments comercials; potenciar el model de ciutat en què l'ús residencial s'harmonitza amb les activitats comercials i de serveis; garantir l'aprovisionament, la diversitat d'oferta i la multiplicitat d'operadors en un model de ciutat que ofereixi les mateixes possibilitats per a tots els ciutadans i ciutadanes; afavorir l'equilibri territorial en totes les comarques i zones urbanes dels municipis, per tal que puguin disposar d'una xarxa de serveis comercials suficient i adaptada a les demandes de les persones consumidores i usuàries de tot el territori; assolir un alt nivell de protecció de les persones i del medi ambient en conjunt, per garantir la qualitat de vida, mitjançant la utilització dels instruments necessaris que permetin prevenir, minimitzar, corregir i controlar els impactes ambientals que la implantació d'establiments i l'exercici de les activitats comercials comporten, i afavorir un desenvolupament econòmic sostenible, amb els mínims condicionants possibles, en coherència amb els objectius establerts de preservació del medi ambient.

A més, atenent a l'experiència assolida, juntament amb l'evolució constant inherent a l'activitat comercial, es fa aconsellable adequar els mecanismes necessaris per aconseguir els objectius esmentats adaptant els criteris de valoració i de planificació a la realitat actual del territori, tenint en compte les competències atribuïdes a la Generalitat de Catalunya en matèria d'ordenació del territori i urbanisme per mitjà de l'article 149 de l'Estatut d'autonomia. En aquesta línia, cal introduir una distinció entre els establiments comercials en funció de la seva localització en el territori, en concordança amb la planificació territorial i urbanística, tenint en compte, especialment, la seva incidència sobre la mobilitat, el medi ambient i el patrimoni historicoartístic.

Aquesta distinció es materialitza, tant pel que fa a la previsió de localització com pel que fa a l'aprofundiment de la intervenció administrativa.

Pel que fa a la localització dels establiments comercials, en coherència amb els preceptes del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, apro-

437

vat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, la possibilitat d'implantar-se està directament relacionada amb el catàleg de serveis de què han de disposar aquests municipis. Així, es garanteix una resposta adequada als impactes mediambientals –com el tractament de residus– i sobre la mobilitat generada –com la disposició de transport urbà col·lectiu– que puguin generar les noves implantacions comercials. En aquesta línia, els municipis de menys de 5.000 habitants poden acollir establiments comercials de fins a 800 metres quadrats de superfície de venda; els municipis d'entre 5.000 i 50.000 habitants o assimilats i les capitals de comarca, poden acollir establiments comercials fins a 2.500 metres quadrats de superfície de venda, i són els municipis de més de 50.000 habitants, o assimilats, i les capitals de comarca, els que poden acollir els establiments d'una superfície de venda igual o superior a 2.500 metres quadrats.

Pel que fa a l'aprofundiment de la intervenció administrativa, a partir dels 1.300 metres quadrats de superfície de venda es requereix una comunicació adreçada al departament competent en matèria de comerç de la Generalitat, que serà l'organisme encarregat de vetllar pel control i la verificació de les dades mitjançant el mecanisme de la declaració responsable.

A més, d'acord amb els estudis previs realitzats, els establiments comercials que superen els 2.500 metres quadrats de superfície de venda estan sotmesos a una llicència comercial per a l'atorgament de la qual es valoren, entre d'altres, qüestions específiques relacionades amb l'impacte que generen en el medi ambient, en la mobilitat i en el paisatge.

III

L'ús comercial es pot materialitzar en diferents categories d'establiments. En funció dels arguments exposats, i en determinats casos excepcionals, cal que estiguin subjectes a sistemes de control previ per a la seva implantació, ampliació i canvi d'activitat, sempre buscant l'objectiu de la compacitat, per tal d'assolir l'equilibri territorial, amb el mínim impacte mediambiental possible, tenint en compte les disponibilitats i previsions relatives a la xarxa viària, les infraestructures i el transport públic. Així mateix, i dins el marc de desenvolupament de polítiques mediambientals i de mobilitat, aquest Decret llei fa referència a criteris que s'han de tenir en compte en el procediment per a l'anàlisi de les implantacions comercials, ja sigui mitjançant mecanismes de declaració responsable o d'informes vinculants emesos per altres administracions, avaluats dins el marc del procediment establert per a l'atorgament de les llicències comercials.

En aquest sentit, la idoneïtat i proporcionalitat d'aquest mecanisme de control previ a l'exercici de determinades activitats comercials, que regula aquest Decret llei i que es concreta en aquells establiments amb una superfície de venda superior a 1.300 metres quadrats, es justifica pels perjudicis irreparables o de difícil reparació i quantificació –tant per als mateixos operadors com per a tercers i per als béns jurídics a protegir–, inherents a qualsevol altre sistema de control a posteriori, atesa la magnitud de l'impacte de l'execució i posada en funcionament dels projectes comercials que hi estan sotmesos, amb els corresponents perjudicis afegits que podria comportar el cessament d'una activitat econòmica d'envergadura que ja estigui en funcionament.

Aquest mecanisme de control previ preveu examinar en primer lloc l'adequació del projecte al planejament urbanístic vigent i a la localització adient basant-se en aquest Decret llei. Posteriorment, i d'acord amb els corresponents indicadors, es valora l'impacte mediambiental del projecte –en l'àmbit d'estructura i de funcionament de l'establiment– sobre el territori, amb especial atenció a la incidència que pugui tenir sobre la xarxa viària les infraestructures públiques i el transport públic existent i previsible, tenint en compte també les mesures encaminades a afavorir

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió de Política Territorial
i d'Urbanisme de Catalunya

la sostenibilitat ambiental, la protecció de possibles afectacions sobre el patrimoni cultural i per donar resposta a les demandes de les persones consumidores i de la ciutadania en general.

IV

La Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, relativa als serveis de mercat interior (DSMI), suposa un punt d'inflexió en les relacions entre el sector empresarial i les administracions públiques, i, en conseqüència, amb l'activitat comercial i la implantació dels seus equipaments. Efectivament, la DSMI suposa, pel que fa a l'activitat econòmica i comercial, un canvi conceptual que afavoreix el règim de comunicació sobre el d'autorització i impulsa la interoperabilitat i coordinació entre els diferents nivells administratius que intervenen. Així mateix, aquest canvi ofereix l'oportunitat de realitzar una millora substancial en l'àmbit operatiu i organitzatiu emmarcada en la simplificació administrativa i la tramitació electrònica amb la posada en funcionament de la Finestreta Única Empresarial que impulsa la mateixa Directiva.

Així mateix, la DSMI fa necessària l'adaptació normativa d'una part important de la regulació existent en el sector empresarial, i efectivament, l'ordenació dels equipaments comercials no n'és una excepció, de manera que el contingut del present Decret llei recull uns canvis substancials respecte de l'anterior regulació els quals estan en plena sintonia amb els pilars fonamentals amb els que se sustenta la DSMI. En primer lloc, la important tasca de simplificació administrativa que suposa l'ampliació del règim de comunicació versus el d'autorització i l'eliminació d'aportació de documentació, en especial aquella que es genera en qualsevol de les administracions públiques. En segon lloc, l'impuls dels mitjans electrònics, que suposa un increment important de l'accessibilitat a les administracions públiques, un acostament al sector comercial i, en definitiva, una important supressió de les barreres que han d'impulsar l'activitat econòmica. Finalment, la DSMI destaca la importància de la implantació de la Finestreta Única Empresarial, la finalitat de la qual és desenvolupar un important paper de suport al prestador o prestadora de l'activitat empresarial, concentrant les informacions que aquest necessita, i facilitar la tramitació administrativa, sigui quina sigui l'autoritat administrativa que en té les competències. Tots aquests aspectes fonamentals de la DSMI tenen el seu reflex en el present Decret llei.

En aquests darrers anys les administracions públiques en general i l'Administració de la Generalitat de Catalunya en particular, han realitzat especials esforços per tal de millorar les seves relacions amb la ciutadania, incorporant l'ús de les Tecnologies de la Informació i les Comunicacions, modernitzant la seva prestació de serveis i sobretot obligant-se a fer les adaptacions jurídiques, tecnològiques i organitzatives necessàries que permetin garantir els drets de la ciutadania a relacionar-se a través de mitjans electrònics. Per tant, cal una adaptació tant a la DSMI com a la resta de la normativa vigent en matèria de simplificació administrativa i d'administració electrònica. En aquest sentit són destacables les aportacions de tres normes, una de caràcter estatal, però bàsica per a totes les administracions públiques, i dues de caràcter reglamentari per a l'Administració de la Generalitat.

En primer lloc, la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics. Aquesta Llei té molts aspectes remarcables que tenen a veure amb el reconeixement dels drets de la ciutadania a relacionar-se amb les administracions públiques per mitjans electrònics i, en conseqüència, les corresponents obligacions de les administracions públiques per donar garanties de compliment d'aquests drets. Però, en relació amb el present text normatiu, cal destacar els aspectes relacionats amb la cooperació inter i intra administrativa (títol IV) que esdevé un dels puntals d'aquest Decret llei, d'ordenació dels equipaments comercials. Efectivament, del present text normatiu en destaquen aquells aspectes relacionats amb la coordinació interna de

les unitats administratives de la Generalitat responsables d'elaborar informacions imprescindibles per a la valoració en les llicències comercials i que requereixen una important coordinació entre elles a fi de no suposar càrregues innecessàries a la persona comerciant o promotora. Aquest aspecte ha de ser impulsat necessàriament per tal de poder fer realitat la interoperabilitat dels sistemes d'informació i aconseguir els propòsits de millora en la tramitació que pretén aquest Decret Llei. Però també són destacables les necessitats de coordinació i interoperabilitat entre les diferents administracions públiques afectades i en especial entre els ajuntaments i l'Administració de la Generalitat, que han d'aconseguir una important fluïdesa en les seves comunicacions amb l'ús de les plataformes tecnològiques corporatives que donen servei.

En segon lloc, s'ha de destacar també la important aportació al text del present Decret Llei d'aquells aspectes relacionats amb la simplificació administrativa inclosos en el Decret 106/2008, de 6 de maig, de mesures per a l'eliminació de tràmits i la simplificació de procediments per facilitar l'activitat econòmica. La implantació d'aquest Decret ha permès avaluar els importants beneficis a l'activitat econòmica que suposa l'aplicació d'un model simple de relació amb la ciutadania, amb l'ús de les declaracions responsables (capítol II) i la comprovació a posteriori de les dades declarades, així com les actuacions necessàries per facilitar i simplificar la relació entre l'Administració de la Generalitat i les empreses (capítol I). L'aplicació d'aquest model suposa també la realització de determinats canvis organitzatius que permetin posar el pes en les accions de comprovació, inspecció i si s'escau sanció administrativa posterior a l'inici de les activitats i no tant en els controls previs a l'inici de l'activitat econòmica.

Finalment i en tercer lloc, el Decret 56/2009 de 7 d'abril, per a l'impuls i desenvolupament dels mitjans electrònics a l'Administració de la Generalitat, pel que fa a l'organització administrativa de la Generalitat, fa especial atenció per un costat a l'impuls de la interoperabilitat (capítol III) i a la necessària coordinació entre les diferents administracions públiques catalanes; i per un altre, a tot el que implica la tramitació electrònica, a la importància de la simplificació prèvia dels tràmits: compliment de requisits, aportació de documents i, en especial, l'eliminació de passos innecessaris en els procediments. La construcció de serveis electrònics és un deure, una obligació de les administracions públiques que aporten una més gran proximitat, accessibilitat i transparència a les relacions de les administracions amb la ciutadania, i que fan imprescindible la realització de determinades actuacions que afecten tres àmbits: actuacions jurídiques, de les quals el present text normatiu n'és una mostra; actuacions tecnològiques, que impliquen l'ús de totes aquelles eines de caràcter corporatiu que permeten realitzar els tràmits per mitjans electrònics; i finalment de caràcter organitzatiu, tant pel que fa a la simplificació procedimental com pel que fa a les adaptacions i canvis estructurals i en les formes de treballar dels empleats i empleades públiques que ho han de portar a terme. Aquest Decret Llei d'ordenació dels equipaments comercials, perfectament influït per tots aquests referents normatius, tant de caràcter europeu, estatal com nacional, pretén regular i ordenar la implantació dels establiments comercials a Catalunya, amb un esperit de millora i de proximitat propi dels nostres temps.

V

D'acord amb el que preveu l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, en relació amb el que determina l'article 64 de l'Estatut d'autonomia, aquesta disposició adopta la forma de Decret Llei atesa l'extraordinària i urgent necessitat de disposar de manera immediata d'un marc normatiu regulador dels equipaments comercials adaptat als principis i prescripcions que estableix la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior

(DSMI). Segons determina l'article 44.1 de la DSMI, els estats membres disposen fins al 28 de desembre de 2009 per incorporar al seu dret intern mitjançant les modificacions i incorporacions legals, reglamentàries i administratives oportunes per tal de donar compliment al que estableix aquesta norma comunitària, segons l'obligació que dimana de l'article 249 del Tractat constitutiu de la Unió.

En aquest sentit, l'adaptació de la normativa en l'àmbit de l'ordenació dels equipaments comercials s'ha vist impel·lida a portar-se a terme en aquests moments per la concurrència de diversos factors i per la seva mateixa complexitat. D'una banda, s'ha aprovat recentment la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, que transposa a l'ordenament jurídic estatal la Directiva 2006/123/CE. D'altra banda, la DSMI i l'esmentada Llei 17/2009, de 23 de novembre, han comportat la necessitat de modificar la legislació estatal d'ordenació del comerç minorista. Si bé, com s'ha indicat anteriorment, la Generalitat de Catalunya exerceix competència exclusiva per a la regulació dels equipaments comercials, en els termes que preveu l'article 121.1 de l'Estatut d'autonomia, també és cert que no ha de ser aliena a les modificacions en la normativa estatal referida i, per tant, si s'hagués optat per adaptar la legislació de l'ordenació dels equipaments comercials a la DSMI amb caràcter previ a la transposició efectuada pel legislador estatal, es podria haver propiciat una situació d'inseguretat jurídica contrària a l'ordenament jurídic, que hauria col·locat els operadors econòmics de la distribució comercial que actuen en el territori de Catalunya en la situació de disposar d'una normativa autonòmica adaptada a la Directiva i una normativa estatal encara no transposada. La voluntat d'evitar aquesta situació ha comportat que, en ser tan recent el fet de l'aprovació de la legislació estatal esmentada i tan propera l'expiració del termini per transposar la Directiva, l'adequació de la normativa d'ordenació dels equipaments comercials a la DSMI esdevinguí una necessitat urgent que fa idoni l'ús del Decret llei que preveu l'article 64 de l'Estatut d'autonomia. Així mateix, el nou escenari legal, amb l'aplicació de la DSMI i les disposicions estatals referides anteriorment, també aconsellen adoptar, amb caràcter d'urgència, aquesta mesura legislativa extraordinària per tal d'evitar situacions que poden comportar abundants elements d'incertesa en relació amb el marc legal aplicable a determinades implantacions comercials, i les conseqüències que es poden derivar del principi d'efecte directe vertical que la jurisprudència reconeix a determinats aspectes de les directives comunitàries.

Per tant, la concurrència d'aquestes circumstàncies justifiquen la necessitat extraordinària i urgent d'aquest Decret llei, d'acord amb el que preveu l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

VI

Aquest Decret llei s'estructura en sis títols (inclòs el títol preliminar), trenta-sis articles, onze disposicions addicionals, nou disposicions transitòries, tres disposicions derogatòries i quatre disposicions finals.

El títol preliminar està dedicat a l'objecte i finalitat, àmbit d'aplicació, i principis rectors d'aquest Decret llei en el qual figura també una relació de definicions de determinats termes i conceptes als efectes del que s'estableix a l'articulat. En aquest apartat s'especifiquen els elements que determinen l'abast del Decret llei, els principis en què es fonamenta i els objectius que es persegueixen d'acord amb el marc jurídic establert, tant en l'àmbit autonòmic i estatal com comunitari.

El títol I fa referència a diverses fórmules de classificació dels establiments comercials com a eina per a facilitar la interpretació i l'aplicació del Decret llei. Així, a l'article 6 es defineix detalladament la classificació per categoria d'establiment atès que es determinen uns paràmetres imprescindibles per articular i aplicar els mecanismes reguladors que preveu el Decret llei.

El títol II està dedicat a la planificació i l'ordenació de l'ús comercial. Consta de quatre articles on es defineix el concepte de trama urbana consolidada (TUC), s'estableixen els criteris i procediments per a la seva delimitació. Així mateix, es relacionen les categories d'establiments amb els diferents àmbits on aquestes són admeses; i es regula com s'incorporen els criteris de localització dels usos comercials, previstos en aquest Decret Llei, en els instruments de planificació urbanística.

En el títol III es detallen els règims d'intervenció administrativa en la materialització de l'ús comercial. A més dels principis generals en què es fonamenta aquesta intervenció administrativa, en aquest títol també s'estableix quins són els criteris de valoració que de forma proporcionada i basats en raons imperioses d'interès general afecten el control dels establiments comercials –localització, adequació urbanística, mobilitat generada, incidència ambiental i impacte i integració paisatgística–. També es regulen els procediments dels dos règims d'intervenció previstos –comunicació i llicència comercial– per a noves implantacions, ampliacions, canvis de d'activitat, remodelacions i canvis de titularitat, així com els òrgans als quals correspon la competència per tramitar-los. Finalment, es detalla el règim jurídic de les corresponents resolucions i la seva vigència i caducitat.

En el títol IV es fa referència al Pla de competitivitat del comerç urbà com a instrument que té per objecte contribuir a la millora de l'eficiència del comerç posant a l'abast del sector determinades eines.

El títol V determina, d'una banda, quins són els òrgans als quals correspon intervenir tant en la supervisió del compliment dels preceptes continguts en aquest Decret Llei com en el control de les empreses pel que fa a la lliure i lleial competència en l'exercici de l'activitat comercial que es reconeix, en exclusiva, a l'Autoritat Catalana de la Competència, i de l'altra s'estableix el marc jurídic en què s'han de dur a terme l'exercici de les competències del personal inspector adscrit al Departament competent en matèria de comerç, així com la relació dels tipus infractors, els diferents graus de qualificació de les infraccions i les mesures accessòries aplicables. També es fa referència i s'identifiquen les administracions públiques que han d'exercir la potestat sancionadora, així com la normativa a què s'ha d'ajustar el procediment administratiu per sancionar els tipus infractors que preveu el present Decret Llei.

En les disposicions addicionals, es reconeixen, entre d'altres, facultats específiques a l'Ajuntament de Barcelona, ateses les característiques que li són pròpies d'acord amb la seva condició de capital, específicament reconegudes en la Carta Municipal; també es reconeix l'especial incidència que en l'àmbit dels equipaments comercials té la Llei 2/1989, de 16 de febrer, de centres recreatius turístics.

En les disposicions transitòries, es regulen, entre d'altres, les previsible situacions d'interinitat relatives a les trames urbanes consolidades i al règim jurídic aplicable.

Les disposicions derogatòries deixen sense efecte les normes que substitueix el present Decret Llei, llevat de les situacions de transitorietat previstes, i també deroga de manera específica el capítol II del títol VII de l'esmentat Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, atès que desapareix la taxa vinculada a la tramitació d'expedients d'anàlisi del grau d'implantació de les empreses de distribució comercial, inherent al sistema de control econòmic a priori que es suprimeix amb la regulació que conté aquest Decret Llei.

En les disposicions finals es modifica el capítol corresponent a la taxa per a la tramitació de la llicència comercial de la Generalitat regulada en el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, per tal d'adaptar-la al nou procediment establert, però sense modificar la seva estructura i contingut. Per últim, es preveu l'entrada en vigor immediata del Decret Llei.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme

Comissió de Política Territorial
i d'Urbanisme de Catalunya

Per tot això, en ús de l'autorització concedida en l'article 64 de l'Estatut d'autonomia, a proposta del conseller d'Innovació, Universitats i Empresa i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

TÍTOL PRELIMINAR

Objecte i finalitat, àmbit d'aplicació, principis rectors i definicions

Article 1

Objecte del Decret llei

L'objecte d'aquest Decret llei és establir el marc jurídic al qual s'han d'adequar els establiments comercials dels municipis de Catalunya.

Article 2

Finalitat

Aquest Decret llei té per finalitat regular l'ordenació dels equipaments comercials a Catalunya i simplificar-ne els procediments d'acord amb la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, amb la normativa d'accés electrònic de la ciutadania als serveis públics, d'eliminació de tràmits i simplificació administrativa, i d'impuls i desenvolupament dels mitjans electrònics a l'Administració de la Generalitat.

Article 3

Àmbit d'aplicació

Queden sotmesos a aquest Decret llei els establiments en què de manera regular es realitza una activitat comercial.

Article 4

Principis rectors del Decret llei

4.1 Aquest Decret llei es fonamenta en els principis següents:

a) El principi general de llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, dins d'una lliure i lleial competència, modulada per les condicions i disposicions específiques que regulen l'activitat comercial, les quals en tot cas s'han de basar en les premisses següents:

No-discriminació.

Respondre a necessitats justificades per raons imperioses d'interès general.

Proporcionalitat de les mesures adoptades per les raons imperioses d'interès general que les motiven.

objectivitat, claredat i transparència.

Publicitat i accessibilitat.

b) El principi de cooperació, coordinació i interoperabilitat entre les administracions, per tal d'assolir el màxim nivell de simplificació en els tràmits administratius, mitjançant la implantació de fórmules com la "finestreta única" i els mitjans electrònics que permetin la formalització dels diferents tràmits previstos en aquest Decret llei a través de la xarxa de les oficines de gestió empresarial (OGE).

c) En la planificació dels equipaments comercials s'han de tenir en compte les diverses necessitats i expectatives del conjunt de la ciutadania, avaluar-ne la possibilitat de desplaçament, així com la perspectiva de gènere per valorar aspectes i condicionaments específics que afecten de manera diferent dones i homes.

4.2 Sota aquests principis es persegueixen els objectius següents:

a) L'afavoriment de la cohesió social, entesa com un dels elements que, juntament amb la cohesió ecològica, econòmica i institucional, conformen de manera conjunta i indissoluble la sostenibilitat pretesa, la qual implica necessàriament la prossecució

d'equilibris econòmics en lloc del tradicional creixement lineal i acumulatiu; per garantir, en aquest context, l'aprovisionament, la diversitat d'oferta i la multiplicitat d'operadors en un model de ciutat que ofereixi les mateixes possibilitats per a tots els ciutadans i ciutadanes i tots els sectors socials, incloent en aquest objectiu la integració de les situacions de dependència.

b) La consecució de l'equilibri territorial que garanteixi l'accés de tots els ciutadans i ciutadanes a la xarxa de serveis comercials que s'adapti a les seves necessitats i exigències.

c) La potenciació d'un model de ciutat compacta en què l'ús residencial s'harmonitza amb les activitats comercials i de serveis, per enfortir les estructures comercials com a valors de la cultura mediterrània.

d) La reducció de la mobilitat per evitar els desplaçaments innecessaris que congestionen les infraestructures públiques i incrementen la contaminació atmosfèrica derivada del trànsit de vehicles.

e) Assegurar l'adequada protecció dels entorns, inclosos els agrorurals i del medi ambient urbà, rural i natural, reduint al màxim l'impacte de les implantacions sobre el territori.

f) La preservació del sòl agrari, del patrimoni historicoartístic i del paisatge de Catalunya, per tal d'evitar la seva destrucció, deteriorament, substitució il·legítima o transformacions impròpies, així com l'impuls de la seva recuperació, rehabilitació i enriquiment, en concordança amb la normativa específica corresponent.

Article 5

Definicions

A efectes d'aquest Decret llei i de les disposicions que la despleguin s'entén per:

a) Establiment comercial: Els locals, construccions, instal·lacions o espais coberts o sense cobrir en els quals es desenvolupin activitats comercials, tant si aquestes activitats es fan de manera continuada, periòdica o ocasional i independentment que es realitzin amb intervenció de personal o amb mitjans automàtics.

Queden exclosos d'aquesta consideració els espais situats a la via pública en què es duguin a terme mercats de venda no sedentària, periòdics o ocasionals, degudament autoritzats per l'ajuntament corresponent.

Els establiments comercials poden ser individuals o col·lectius i es poden classificar tenint en compte la seva superfície, el règim de venda, l'assortiment i la seva relació amb altres establiments.

b) Establiments de caràcter col·lectiu: els integrats per un conjunt d'establiments situats en un o en diversos edificis en un mateix espai comercial, en els quals es duen a terme diferents activitats comercials.

S'entén que dos o més establiments comparteixen un mateix espai comercial si es dona qualsevol de les circumstàncies següents:

Accés comú des de la via pública, d'ús exclusiu o preferent dels comerciants o clients de la zona comercial.

Aparcaments compartits o adjacents d'ús preferent per als clients de la zona comercial.

Serveis comuns per als comerciants o per als clients de la zona comercial.

Denominació o existència d'elements que conformen una imatge comuna.

En tot cas es consideren establiments comercials col·lectius:

1. Centres comercials, entenent com a tals els que estiguin conformats per establiments comercials que estiguin situats dins d'un mateix edifici o en dos o més que estiguin comunicats i que hagin estat concebuts, localitzats i gestionats com una unitat.

2. Galeria comercial, és el conjunt d'establiments minoristes de petita dimensió i independents que comparteixen espais comuns de circulació i determinats serveis. Les galeries comercials poden constituir per si mateixes un establiment comercial col·lectiu o al seu torn formar part d'un de més gran.

3. Mercat municipal, és un establiment comercial col·lectiu de titularitat pública, que disposa de serveis comuns i requereix una gestió de funcionament també comuna, segons les fórmules jurídiques establertes en la legislació de règim local. El mercat està format per un conjunt de locals comercials, fonamentalment d'alimentació perible en règim de venda personalitzada, sense que cap de les empreses o grup d'empreses que els exploten pugui ocupar més del 60% de la superfície de venda del conjunt del mercat.

4. Recintes comercials, quan dos o més establiments s'agrupen en diversos edificis en un mateix espai comercial.

No són recintes comercials els establiments comercials situats en els locals dels baixos dels edificis destinats a habitatges, hotels o oficines, sempre que estiguin ubicats dins la trama urbana consolidada.

c) Superfície de venda: Els espais dels establiments comercials en els quals s'exposen les mercaderies, inclosos els espais interns pels quals pot transitar el públic, els espais en els quals s'efectua el cobrament dels articles i/o servei, i la superfície destinada a prestar serveis complementaris relacionats amb els productes adquirits i a la qual pot accedir el públic.

També s'ha de considerar superfície de venda l'ocupada per les caixes, la superfície destinada a prestar serveis relatius a informació, al pagament, així com els espais dedicats a l'atenció al públic, i a serveis de reparació o manipulació, en general, dels productes adquirits.

En els establiments comercials que disposen de seccions de venda personalitzada, es considera superfície de venda la zona ocupada pels venedors darrera el taulell, a la qual no té accés el públic.

No constitueixen superfície de venda, i per tant s'exclouen del seu còmput els espais següents:

1) La superfície destinada a elaborar productes, quan es faci exclusivament en lloc on no té accés el públic.

2) Les superfícies dedicades exclusivament a la restauració, a la comercialització de serveis, a activitats lúdiques en general, i específiques per a infants i guarderies.

3) Les superfícies de les zones destinades a càrrega, descàrrega i magatzem, sempre que no siguin accessibles al públic.

4) La superfície de la zona destinada a oficines.

5) La superfície de la zona destinada a aparcament sempre que no s'hi dugui a terme cap activitat comercial.

6) Les superfícies de les zones destinades a tallers, serveis tècnics i de personal on no té accés el públic.

7) Les superfícies de totes les zones que siguin vedades a l'accés públic.

8) En les noves implantacions d'establiments en format supermercat, hipermercat i superfície especialitzada, la superfície compresa entre les caixes i les portes de sortida, sempre que en aquesta zona no es desenvolupi cap activitat comercial.

9) En els establiments comercials de caràcter col·lectiu, s'exclouen, a més, els espais de lliure circulació comuns al públic en general, externs als establiments individuals que en formen part. Aquest precepte no serà aplicable en el cas dels mercats municipals, on sí que computaran els espais de lliure circulació comuns al públic en general.

10) Els lavabos per als clients.

11) La zona ocupada pels sortidors de gasolina annexos als establiments comercials en què l'activitat comercial es compagini amb la venda de carburant.

d) Superfície edificada: La suma de totes les superfícies cobertes, corresponents a les plantes que, de conformitat amb les normes sobre ordenació urbanística, tinguin la consideració de soterrànies, baixes i pisos. No computen les superfícies en plantes soterrànies destinades a aparcament o a càrrega i descàrrega.

e) Nova implantació: L'inici d'una nova activitat comercial en un establiment determinat.

f) Ampliació: L'augment de la superfície de venda d'un establiment determinat.

g) Canvi d'activitat: El canvi o la modificació en el producte o gamma de productes que essencialment s'ofereixen en un establiment determinat.

S'entén que un establiment comercial es dedica essencialment a la venda d'un producte o gamma de productes quan destina, com a mínim, un 80% de la seva superfície de venda a aquest productes.

h) Remodelació: Qualsevol modificació d'un l'establiment comercial que no impliqui ni una ampliació de la superfície de venda ni un canvi d'activitat.

i) Canvi de titularitat: El canvi del titular de l'activitat comercial, sense cap altra modificació ni en l'estructura de l'establiment ni en el producte o gamma de productes que essencialment s'hi ofereixen.

TÍTOL I

Classificació dels establiments comercials

Article 6

Tipus de classificacions

Als efectes del que estableix aquest Decret llei els establiments comercials es classifiquen per categoria d'establiment, en funció de la seva superfície de venda i de la seva singularitat.

1. Classificació per categoria d'establiment

a) Per raó de la superfície de venda

Petits establiments comercials (PEC): establiments, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda inferior a 800 metres quadrats.

Mitjans establiments comercials (MEC): establiments, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda igual o superior a 800 i inferior a 1.300 metres quadrats.

Grans establiments comercials (GEC): establiments, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda igual o superior a 1.300 i inferior a 2.500 metres quadrats.

Grans establiments comercials territorials (GECT): establiments, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda igual o superior a 2.500 metres quadrats.

b) Per raó de singularitat de l'establiment

Establiments comercials singulars (ECS): establiments comercials que presenten una sèrie de particularitats, entre d'altres, en l'exercici de l'activitat, per la clientela a què es dirigeixen, per la freqüència de compra dels seus productes, per la vinculació de l'activitat en l'entorn on es du a terme, per la necessitat de més superfície pel que fa als articles exposats i el seu volum.

Són establiments comercials singulars els establiments de venda a l'engròs, els establiments dedicats essencialment a la venda d'automoció i carburants, d'embarcacions i altres vehicles, de maquinària, de materials per a la construcció i articles de sanejament, i els centres de jardineria i viviers.

Els establiments comercials singulars, també es classifiquen en petits establiments comercials, mitjans establiments comercials, grans establiments comercials i grans establiments comercials territorials, d'acord amb els trams de superfície establerts en el punt 1 d'aquest article 6.

Establiments comercials no singulars (ECNS): la resta d'establiments comercials.

2. Per reglament es poden establir altres classificacions dels establiments comercials a efectes estadístics.

TÍTOL II

Planificació i ordenació territorial de l'ús comercial

Article 7

Trames urbanes consolidades (TUC)

1. Als efectes d'aquest Decret llei, s'inclouen en la trama urbana consolidada d'un municipi els àmbits següents:

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme

Comissió de Política Territorial
i d'Urbanisme de Catalunya

a) Els assentaments de naturalesa complexa configurats pel nucli històric i els seus eixamples on, d'acord amb el planejament urbanístic vigent, l'ús residencial és dominant i compatible amb l'ús comercial.

b) Les àrees residencials plurifamiliars contínues als assentaments a què fa referència l'apartat a), compreses dins el sòl urbà o sòl urbanitzable amb ordenació urbanística detallada aprovada i vigent on, d'acord amb el planejament urbanístic l'ús residencial és dominant i els usos comercials estan inserits amb els usos residencials.

c) Les àrees residencials plurifamiliars no contínues amb les àrees a què fan referència els apartats a) i b), compreses dins el sòl urbà o sòl urbanitzable amb ordenació urbanística detallada aprovada i vigent on, d'acord amb el planejament urbanístic l'ús residencial és dominant i els usos comercials estan inserits amb els usos residencials, sempre que tinguin una densitat bruta superior a quaranta habitatges per hectàrea.

d) Les àrees residencials unifamiliars contigües als assentaments o a les àrees a què fan referència les lletres a), b) i c), compreses dins el sòl urbà o sòl urbanitzable amb ordenació urbanística detallada aprovada i vigent.

2. Als efectes d'aquest article:

a) S'entén per usos comercials inserits en els usos residencials, la distribució dels establiments comercials integrada amb els usos residencials dominants en una determinada zona, amb la presència de locals situats a les plantes baixes dels edificis o en edificacions independents, sempre que configurin una ordenació urbanística unitària.

b) S'interpreta que existeix continuïtat quan es produeix la contigüitat entre fronts de parcel·lació, vinculada a la confrontació d'ordenacions adjacents recolzades en un mateix vial.

Article 8

Delimitació de les trames urbanes consolidades (TUC)

1. Als efectes del que estableix aquest Decret llei, s'ha de delimitar gràficament el perímetre corresponent a les trames urbanes consolidades dels municipis amb una població de més de 5.000 habitants i a les capitals de comarca, d'acord amb les determinacions de l'article 7.

2. La primera delimitació de la trama urbana consolidada es subjecta al procediment següent:

a) L'Ajuntament, amb el tràmit previ d'informació pública pel termini d'un mes, ha de trametre l'acord del Ple relatiu a la proposta de delimitació de la trama urbana consolidada a la direcció general competent en matèria d'urbanisme per a la seva aprovació, juntament amb la documentació següent:

Memòria justificativa de la proposta.

Plànols a escala dels àmbits a incloure a la trama urbana consolidada.

Expedient administratiu de la tramitació de la proposta

b) La direcció general competent en matèria d'urbanisme ha de formular una sol·licitud d'informe a la direcció general competent en matèria de comerç adjuntant la documentació necessària per poder resoldre la sol·licitud.

Aquest informe és preceptiu i té caràcter vinculant en cas de ser desfavorable. La documentació es considera completa, als efectes del termini previst a l'apartat d) una vegada s'hagi emès l'informe de la direcció general competent en matèria de comerç, que ha d'emetre informe en el termini màxim d'un mes. En cas que no s'emeti informe en el termini previst, es poden prosseguir les actuacions.

c) La delimitació s'aprova mitjançant resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria d'urbanisme, prèvia audiència, si s'escau, a l'Ajuntament corresponent, per un termini de quinze dies, en el cas que s'hi hagi d'introduir rectificacions.

En cas que les rectificacions introduïdes suposin una modificació substancial de la proposta informada per la direcció general competent en matèria de comerç, aquesta ha de tornar a emetre l'informe previst a l'apartat b).

d) El termini per aprovar la delimitació és de dos mesos a comptar des de la data de presentació de la sol·licitud amb la documentació completa. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució, la delimitació s'entén efectuada en els termes previstos a la proposta formulada per l'Ajuntament.

e) La direcció general competent en matèria d'urbanisme ha de donar publicitat a la delimitació de les trames urbanes consolidades mitjançant la publicació al DOGC. Així mateix, s'ha de donar publicitat de la delimitació a través del portal de difusió telemàtica del planejament urbanístic.

3. Les modificacions de les trames urbanes consolidades per incorporar els àmbits a què fan referència les lletres b), c) i d) de l'article 7.1 se subjecta al procediment següent:

a) En el cas que una nova figura de planejament urbanístic estableixi l'ordenació detallada dels esmentats àmbits i especifiqui una nova delimitació de la trama urbana consolidada, la direcció general competent en matèria d'urbanisme, d'ofici, ha de dur a terme la modificació de la trama urbana consolidada, sempre que durant la tramitació del planejament la direcció general competent en matèria de comerç hagi emès l'informe que preveu l'article 10.5 i no s'hagin produït modificacions en la regulació de l'ús comercial en relació amb la proposta que va ser objecte de l'esmentat informe. La modificació s'ha de publicitar d'acord amb el que estableix la lletra e) de l'apartat 3.

b) En la resta de supòsits, s'ha de seguir el procediment que preveu l'apartat 2.

En els sectors incorporats a la nova delimitació de la TUC no es poden obrir establiments comercials subjectes a llicència comercial fins que les obres d'urbanització dels sectors es trobin executades.

Article 9

Localització i ordenació de l'ús comercial

1. Paràmetres generals:

a) Els establiments comercials es poden implantar únicament a les àrees on s'admet l'ús comercial per a la categoria corresponent.

b) L'ordenació d'aquest ús està condicionada als continguts, criteris i paràmetres urbanístics, preservació del sòl agrari, desenvolupament rural, de mobilitat i de sostenibilitat ambiental, d'eficiència energètica i de preservació del patrimoni historicoartístic, que s'escauen en virtut d'aquest Decret llei i de la resta de normes que li són d'aplicació.

2. Els petits establiments comercials es poden implantar en sòl urbà i urbanitzable on l'ús residencial sigui dominant, sempre que no configurin un gran establiment comercial col·lectiu o un gran establiment comercial territorial.

Els petits establiments comercials dedicats a la venda directa de productes agrorurals del lloc on s'ubiquin es poden implantar en els àmbits permesos pel planejament urbanístic.

Així mateix, els petits establiments comercials, individuals o col·lectius, sempre que no configurin un gran establiment comercial col·lectiu o un gran establiment comercial territorial, poden implantar-se en estacions de ferrocarril, ports i aeroports; així com en els equipaments de caràcter turístic o que generin una afluència en visitants significativa. En aquests casos, l'ús comercial és complementari i secundari respecte de l'activitat principal. Per reglament s'han d'establir els equipaments inclosos en aquesta categoria i la definició dels conceptes complementari i secundari.

3. Els mitjans establiments comercials i els grans establiments comercials només es poden implantar a la trama urbana consolidada dels municipis de més de 5.000 habitants o assimilables a aquests o que siguin capital de comarca. Per reglament, s'han de concretar les característiques que han de concórrer per considerar un municipi com a assimilable a un de més de 5.000 habitants.

Excepcionalment es poden implantar també fora de la trama urbana consolidada quan concorrin alguna de les circumstàncies següents:

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió de Política Territorial
i d'Urbanisme de Catalunya

a) Que la implantació es produeixi dins les zones d'accés restringit de les estacions de línies transfrontereres i transregionals del sistema ferroviari que acullen el tren d'alta velocitat o línies de llarg recorregut, dels ports classificats d'interès general i dels aeroports amb categoria d'Aeroports comercials, segons el Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports de Catalunya 2009-2015.

b) Que sigui justificada la localització fora de la trama urbana consolidada d'un establiment individual i sempre que es compleixin totes i cadascuna de les condicions següents:

1) L'emplaçament ha d'estar situat en continuïtat física amb el teixit urbà residencial, que configura la TUC, sense que pugui estar separat d'aquesta per cap barrera física no permeable significativa.

2) El planejament urbanístic ha d'admetre l'ús comercial amb caràcter dominant o principal en la parcel·la on es vol implantar l'establiment comercial.

3) L'establiment comercial s'ha de localitzar en parcel·la aïllada amb accés principal des del carrer perimetral a la TUC. Aquest carrer ha de donar continuïtat o complementar la xarxa viària principal del municipi i facilitar la connexió urbana per a vianants i bicicletes des de la zona residencial confrontant.

4) L'establiment comercial ha d'estar a una distància inferior a 200 metres, respecte de l'entrada principal, d'una parada de transport públic urbà integrat en la xarxa municipal o s'ha de preveure la instal·lació de parades, terminals o estacions per atendre els fluxos de públic previsibles.

L'excepcionalitat a què es refereix l'apartat b) pot ser vàlida també per a establiments comercials col·lectius, si en el moment de la sol·licitud de la llicència comercial ja queda definit el projecte comercial, el qual ha de complir totes i cadascuna de les característiques de l'article 5 b), així com la resta de les condicions de l'excepcionalitat esmentada.

Per reglament s'han de detallar les condicions d'aquestes excepcionalitats.

4. Els grans establiments comercials territorials es poden implantar únicament a la trama urbana consolidada dels municipis de més de 50.000 habitants o els assimilables a aquests o que siguin capital de comarca. Per reglament, s'han de concretar les característiques que han de concórrer per considerar un municipi com a assimilable a un de més de 50.000 habitants.

Excepcionalment, aquests establiments es poden implantar fora de la trama urbana consolidada quan concorrin les circumstàncies previstes a l'apartat a) i b) del punt 3 d'aquest article, sempre que es justifiqui també la connexió al transport públic interurbà.

5. Els establiments comercials singulars poden implantar-se en tots els àmbits on el planejament urbanístic vigent admet l'ús comercial.

Article 10

Incorporació de la localització comercial al planejament urbanístic

1. El planejament urbanístic vigent i el que s'aprovi queda afectat per les determinacions d'aquest Decret llei.

2. Els ajuntaments, en el cas de formular, modificar o revisar el seu planejament urbanístic general, han de considerar l'ús comercial i concretar el sòl en el qual aquest ús és admès, d'acord amb la delimitació de la trama urbana consolidada aprovada del seu municipi, així com el règim de compatibilitats amb altres usos.

3. L'ús comercial s'articula en funció de les categories detallades a l'article 6.1.

4. En la tramitació del planejament urbanístic general i derivat, i en la de les modificacions respectives, una vegada aprovats inicialment, s'ha de demanar informe al departament competent en matèria de comerç sobre les reserves de sòl per a usos comercials. Aquest informe, si és desfavorable, té caràcter vinculant.

5. En els casos que indica l'apartat anterior i d'acord amb el procediment d'aprovació dels plans d'ordenació urbanística i plans urbanístics derivats establert a l'article 83 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu

1/2005, de 26 de juliol, l'òrgan competent en la tramitació ha de formular una sol·licitud d'informe a la direcció general competent en matèria de comerç adjuntant tota la documentació relativa al planejament necessària per poder resoldre la sol·licitud. Cal aportar, com a mínim, la memòria i els plànols d'ordenació i la normativa corresponent.

6. La persona titular de la direcció general competent en matèria de comerç, ha d'emetre informe en el termini de dos mesos. Transcorregut aquest termini sense que l'hagi emès, s'entén que aquest és favorable i es poden prosseguir les actuacions.

7. Si l'informe conté prescripcions, es considera favorable un cop que aquestes es recullin en l'aprovació definitiva de la figura de planejament. En cas contrari, l'informe s'entén desfavorable i té caràcter vinculant.

8. El departament competent en matèria de comerç ha de participar en l'elaboració i la tramitació del planejament territorial parcial pel que fa als usos comercials, d'acord amb el que estableix l'article 14 de la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de política territorial.

TÍTOL III

Intervenció administrativa en la materialització de l'ús comercial

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 11

Principis generals

1. El règim d'intervenció administrativa en la materialització de l'ús comercial regulat en aquest Decret llei es fonamenta en les determinacions contingudes als articles 5 i següents de la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, relativa als serveis del mercat interior.

2. Correspon a les persones físiques o jurídiques promotores o titulars dels establiments comercials la formalització de les comunicacions i l'obtenció, en el seu cas, de la corresponent llicència comercial prevista en aquest Decret llei.

Els establiments comercials col·lectius que formin part d'un projecte comercial definit estan sotmesos a un únic règim d'intervenció administrativa de comunicació o de llicència comercial per a la totalitat del projecte.

3. La tramitació i la resolució dels diferents procediments previstos en aquest Decret llei s'han de dur a terme bé davant l'Ajuntament corresponent o bé davant la direcció general competent en matèria de comerç, segons el que es determina en el capítol II d'aquest títol III.

4. D'acord amb el que determinen la normativa d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, de mesures per a l'eliminació de tràmits i la simplificació de procediments per a facilitar l'activitat econòmica i per a l'impuls i el desenvolupament dels mitjans electrònics a l'Administració de la Generalitat s'han d'articular les mesures necessàries per tal de que els tràmits previstos en aquest Decret llei puguin ser formalitzats per mitjans electrònics. D'acord amb el que determina l'article 4.1 b) s'ha de facilitar la realització d'aquests tràmits a través de la xarxa d'oficines de gestió empresarial (OGE).

Article 12

Nivells d'intervenció administrativa

S'estableixen dos nivells d'intervenció administrativa en relació a la implantació, ampliació, canvi d'activitat, remodelació i canvi de titularitat dels establiments comercials:

- a) Règim de comunicació.
- b) Règim de llicència comercial.

Article 13*Informació pública i simplificació administrativa*

1. Tota la informació relativa a la comunicació i al procediment d'atorgament de la llicència comercial, així com els documents normalitzats, han d'estar a l'abast de les persones interessades per qualsevol mitjà presencial i electrònic.

2. En general, les persones interessades poden obtenir informació en relació amb:

- a) Els tràmits necessaris pel procediment de comunicació i d'atorgament de la llicència comercial.
- b) Les autoritats competents per a formalitzar la comunicació, la tramitació i l'atorgament de la llicència comercial.
- c) Els mitjans i condicions d'accés als registres i bases de dades públiques.
- d) Les vies d'impugnació de les resolucions que l'administració adopti.

Article 14*Interrelació amb l'Administració local*

1. En projectes que admetin l'ús comercial i per tal de garantir-ne aquest ús, l'ajuntament, abans de l'atorgament de la llicència d'obres municipal, ha de vetllar pel compliment d'alguna d'aquestes dues condicions:

- a) Que la persona sol·licitant disposi de la llicència comercial, atorgada per la direcció general competent en matèria de comerç, quan aquesta sigui preceptiva d'acord amb el que estableix aquest Decret llei o
- b) Que, d'acord amb el que determina l'article 18, la persona sol·licitant hagi presentat la declaració responsable relativa a la localització del projecte on consti la seva adequació al que determina aquest Decret llei, o en el seu defecte, exigir que la presenti en aquell moment.

2. A petició de l'ajuntament o de la persona interessada, la direcció general competent en matèria de comerç pot lliurar, en qualsevol moment, certificats d'idoneïtat de l'ús comercial en funció de l'emplaçament proposat per a establiments individuals o col·lectius iguals o superiors a 1.300 metres quadrats i inferiors a 2.500 metres quadrats de superfície de venda.

Article 15*Criteris de valoració per a l'atorgament de les llicències comercials*

1. D'acord amb els principis rectors descrits a l'article 4, per a l'atorgament o la denegació de la llicència comercial s'han de valorar els criteris següents:

- a) L'adequació del projecte al planejament urbanístic vigent.
- b) La localització del projecte en les àrees territorials, prèviament delimitades, a l'efecte d'acollir usos comercials d'acord amb aquest Decret llei.
- c) La mobilitat generada pel projecte per establiments amb una superfície de venda igual o superior a 2.500 metres quadrats, amb una atenció especial a la incidència en la xarxa viària i les infraestructures públiques, i també a l'existència o no de mitjans de transport públic col·lectiu suficients per a atendre els fluxos de públic previsibles i desincentivar l'ús del vehicle particular.
- d) La incidència ambiental del projecte tenint en compte els paràmetres aplicables en matèria ambiental i d'eficiència energètica, d'acord amb el que determina la disposició addicional tercera.
- e) L'impacte i integració paisatgística del projecte, si escau, d'acord amb l'informe de la direcció general competent.

2. Reglamentàriament s'ha de determinar els requisits que han de complir els establiments comercials amb una superfície de venda superior a 1.300 metres quadrats pel que fa a les places d'aparcament, la mobilitat, l'accessibilitat, les zones de càrrega i descàrrega i també en matèria ambiental.

Article 16*Taxes per a la tramitació de les llicències comercials*

La tramitació dels expedients de sol·licitud de llicència comercial està subjecta al

444

pagament d'una taxa, d'acord amb el que estableix la normativa vigent sobre taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

CAPÍTOL II

Procediments de tramitació

SECCIÓ I

Règim de comunicació

Article 17

Objecte i òrgan competent

1. Estan sotmeses a aquest règim de comunicació:

Les noves implantacions, les ampliacions i els canvis d'activitat d'establiments comercials individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 400 metres quadrats i inferior a 800 metres quadrats i les seves ampliacions quan siguin inferiors a 800 metres quadrats de superfície total de venda després de l'ampliació.

Les noves implantacions, les ampliacions i els canvis d'activitat d'establiments comercials individuals o col·lectius situats en trama urbana consolidada (TUC) amb una superfície de venda igual o superior a 800 metres quadrats i inferior a 2.500 metres quadrats i les seves ampliacions quan siguin inferiors a 2.500 metres quadrats de superfície total de venda després de l'ampliació, llevat de les excepcions previstes a l'article 9.3.a) i 9.3.b).

Els canvis de titular i les remodelacions dels establiments comercials individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 400 metres quadrats.

Les noves implantacions, els canvis d'activitat d'establiments comercials singulars, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda igual o superior a 400 metres quadrats i inferior a 5.000 metres quadrats i les seves ampliacions quan siguin inferiors a 5.000 metres quadrats de superfície de venda total després de l'ampliació.

2. Les comunicacions relatives a noves implantacions, ampliacions i canvis d'activitat d'establiments comercials individuals o col·lectius amb una superfície de venda inferior a 1.300 metres quadrats, s'entenen efectuades amb la presentació de les regulades per la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, per a aquest tipus d'establiments i s'han de presentar davant de l'ajuntament del municipi on es pretén realitzar l'activitat. En el termini d'un mes, l'ajuntament ha de trametre còpia de la comunicació a la direcció general competent en matèria de comerç. Reglamentàriament s'ha d'articular la interrelació entre ambdues administracions.

3. Quan es tracti d'establiments comercials individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 1.300 metres quadrats i inferior a 2.500 metres quadrats, a més s'ha de presentar una declaració responsable, d'acord amb el que s'estableix en l'article 18.

4. Les comunicacions relatives als canvis de titularitat han d'anar acompanyades d'una declaració responsable relativa al canvi de titular conforme la persona interessada disposa del document públic o privat acreditatiu de la transmissió realitzada signada per persones amb poders de representació suficients. Aquesta declaració s'ha d'adreçar a la direcció general competent en matèria de comerç i s'ha de presentar bé davant l'ajuntament del municipi on es troba ubicada l'activitat o bé en qualsevol punt de la xarxa d'oficines de gestió empresarial (OGE) i s'ha d'efectuar en el termini màxim d'un mes a comptar des de l'endemà de la data en què s'hagi formalitzat el canvi de titularitat corresponent.

Article 18

Declaració responsable

1. La implantació d'establiments comercials individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 1.300 metres quadrats i inferiors a 2.500 metres

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió de Política Territorial
i d'Urbanisme de Catalunya

quadrats està subjecta a la presentació d'una declaració responsable que ha d'anar signada per la persona promotora, la titular de l'activitat comercial o la persona que els representi, i en què ha de constar, com a mínim, la categoria de l'establiment, que el projecte presentat es du a terme en una localització adient i compta amb la dotació d'aparcament que reglamentàriament s'estableixi.

2. La declaració responsable s'ha de formalitzar en el moment de la sol·licitud de la llicència d'obres municipal o juntament amb la comunicació prèvia d'obres no subjectes a llicència.

S'ha de presentar bé davant l'ajuntament del municipi on es pretén realitzar l'actuació o bé en qualsevol punt de la xarxa d'oficines de gestió empresarial (OGE) i s'ha d'adreçar a la direcció general competent en matèria de comerç.

3. En els casos en què no es realitzin obres d'adequació de l'espai, la declaració responsable s'ha de presentar directament davant de qualsevol punt de la xarxa d'oficines de gestió empresarial (OGE) i s'ha d'adreçar a la direcció general competent en matèria de comerç, amb una antelació mínima d'un mes abans de començar l'activitat.

4. El departament competent en matèria de comerç ha de posar a disposició models actualitzats de declaració responsable, i també en suport electrònic al web institucional de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

SECCIÓ II

Règim de llicència comercial

Article 19

Objecte i òrgan competent

Estan sotmeses al règim de llicència comercial que atorga la direcció general competent en matèria de comerç:

1. Les noves implantacions i els canvis d'activitat d'establiments comercials, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda igual o superior a 2.500 metres quadrats i les seves ampliacions quan la superfície de venda sigui igual o superi, abans o després de l'ampliació, els 2.500 metres quadrats.

2. Les noves implantacions i els canvis d'activitat d'establiments comercials, individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 800 metres quadrats i inferior a 2.500 metres quadrats que es situïn fora de la TUC, quan s'acullin a les excepcions previstes a l'article 9.3.a) i 9.3. b).

3. Les noves implantacions i els canvis d'activitat dels establiments comercials singulars, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda igual o superior a 5.000 metres quadrats i les seves ampliacions quan, abans o després de l'ampliació, s'iguali o superi aquesta superfície de venda.

Article 20

Documentació per a la tramitació del règim de llicència comercial

1. Sol·licitud

a) La sol·licitud de llicència comercial s'ha de presentar mitjançant el corresponent formulari normalitzat i s'ha d'adreçar a la direcció general competent en matèria de comerç, i ha d'anar acompanyada de la documentació detallada en l'apartat 2 d'aquest article.

La sol·licitud es pot formalitzar per mitjans electrònics o de manera presencial en qualsevol punt de la xarxa d'oficines de gestió empresarial (OGE).

b) En el supòsit que la sol·licitud es presenti a través de mitjans electrònics, cal annexar la documentació en format electrònic. En cas que es formalitzi de manera presencial, cal aportar la documentació en suport electrònic i una còpia en suport paper.

2. Documentació

La sol·licitud s'ha d'acompanyar de la documentació següent:

a) Projecte bàsic, signat per una persona professional qualificada, amb els continguts mínims que estableix el Reial decret 314/2006, de 17 de març, pel que s'aprova el Codi

tècnic d'edificació, i amb el mateix nivell de detall exigible per a la llicència d'obres municipal i en tot cas ha d'incorporar els paràmetres necessaris per verificar que la localització és correcta, d'acord amb el que estableix l'article 9 d'aquest Decret Llei, que s'adequa als paràmetres urbanístics vigents i que s'han adoptat els criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis, d'acord amb el Decret 21/2006, de 14 de febrer.

b) Memòria i plànols generals, a escala i acotats, d'emplaçament, accessos i aparcament, i també de plantes, alçats i seccions, així com la distribució de l'oferta, especificant la superfície de cadascun dels locals. En els casos d'ampliacions, cal aportar els plànols corresponents a l'establiment existent i al projecte proposat.

c) Declaració responsable signada per la persona promotora, la titular de l'activitat comercial o la persona que les representi, en la qual es declari que s'ha fet efectiu el pagament de la primera fracció de la taxa per a la tramitació de la llicència comercial segons la normativa vigent.

d) Acreditació de la disponibilitat dels terrenys o de l'edificació on es pretén desenvolupar el projecte proposat.

e) Acreditació, si s'escau, del compliment de les condicions establertes a l'article 9.3.a) i 9.3 b).

f) La documentació que d'acord amb l'article 14 del Decret 344/2006, de 19 de setembre, de regulació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada, és necessària per informar sobre l'impacte del projecte en la mobilitat generada.

g) La documentació necessària per emetre l'informe d'impacte i integració paisatgística, d'acord amb el desplegament reglamentari de la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge de Catalunya, si s'escau.

3. Reglamentàriament s'ha de determinar el contingut general del formulari normalitzat de la sol·licitud de la llicència comercial, que inclou la declaració responsable.

Article 21

Procediment de tramitació del règim de llicència comercial

1. Petició d'informes

Una vegada rebuda la sol·licitud de llicència comercial juntament amb tota la documentació preceptiva s'han de sol·licitar els informes següents:

a) Al departament competent en matèria de política territorial i urbanisme, informe sobre l'adequació del projecte al planejament urbanístic vigent. Transcorreguts dos mesos des de la notificació de sol·licitud d'informe a l'organisme corresponent sense que s'hagi obtingut cap resposta, s'entén que aquest és favorable.

b) A l'autoritat territorial de mobilitat, informe en relació amb l'impacte del projecte en la mobilitat, d'acord amb l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada (EAMG).

c) Al departament competent en matèria de política territorial i urbanisme, quan el projecte afecti un teixit urbà d'especial interès arquitectònic (zones catalogades com a municipis historicoartístics o conjunts històrics per la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català), informe d'impacte i integració paisatgística, d'acord amb el que estableix el desplegament reglamentari de la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge de Catalunya.

Aquests informes són preceptius i tenen caràcter vinculant en cas de ser desfavorables.

2. Proposta de resolució i tràmit d'audiència

a) Un cop rebuda i analitzada la documentació, la subdirecció general competent en la matèria ha d'emetre la corresponent proposta de resolució motivada.

b) Un cop dictada la proposta de resolució s'ha de donar audiència a la persona sol·licitant, per tal que, durant un termini de quinze dies, pugui presentar al·legacions i fer efectiu el pagament de la segona fracció de la taxa corresponent.

3. Resolució

a) La persona titular de la direcció general competent en matèria de comerç ha d'emetre resolució i notificar en el termini de quatre mesos des de la data de presentació.

tació de la sol·licitud amb la documentació exigida.. Aquest termini es pot suspendre en els casos previstos a la legislació bàsica de procediment administratiu.

b) Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució a la persona interessada, s'entén atorgada la llicència.

c) La resolució del procediment, que pot ser recorreguda en alçada, té caràcter vinculant per a les posteriors llicències comercials que puguin ser exigibles per a l'exercici de l'activitat comercial.

d) En la resolució s'ha d'acordar la tramesa de la documentació tècnica del projecte a l'ajuntament on es pretén fer la implantació, si així ho sol·licita la persona interessada, per tal d'iniciar la tramitació del procediment relatiu a l'atorgament de la llicència municipal urbanística d'obres.

4. Únicament es pot denegar la llicència comercial en cas que: el projecte presentat no s'adapti al planejament urbanístic vigent, no es localitzi en la zonificació adient o generi uns efectes externs sobre el territori i el medi no permesos per la normativa vigent. En tot cas, es poden introduir mesures correctores en llicències condicionades.

CAPÍTOL III

Règim jurídic de les resolucions d'atorgament de la llicència comercial

Article 22

Vigència i caducitat

1. Les llicències comercials tenen vigència indefinida.

2. La persona titular de la direcció general competent en matèria de comerç, prèvia audiència de la persona interessada, ha de declarar la caducitat de la llicència comercial i n'ha d'informar la persona interessada i l'ajuntament corresponent quan, per causa imputable a la persona sol·licitant, hagin transcorregut tres anys des de la concessió de la llicència comercial sense que s'hagi iniciat l'activitat per la qual fou concedida.

3. La persona titular de la llicència comercial pot sol·licitar una única pròrroga per a materialitzar l'objecte de la llicència, per un període addicional màxim de dos anys, a comptar des de l'endemà del dia en que s'exhaureix el termini que es determina en l'apartat anterior. La sol·licitud de pròrroga s'ha de motivar i presentar a l'òrgan competent com a màxim un mes abans que hagi transcorregut el període inicial de tres anys. Aquesta pròrroga s'entén tàcitament concedida si en el termini de dos mesos, a comptar des del dia següent al de la recepció de la petició, no ha estat notificada la corresponent resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de comerç.

4. La persona titular de la llicència comercial ha de comunicar la data d'inici de l'activitat a la direcció general competent en matèria de comerç.

TÍTOL IV

Pla de competitivitat del comerç urbà

Article 23

Concepte, objecte i contingut

1. El Pla de competitivitat del comerç urbà és l'instrument que té com a objectiu contribuir a la millora de l'eficiència del comerç urbà posant a l'abast del sector les eines que permetin als seus integrants tenir més capacitat d'adaptació a l'entorn actual, capacitat de creixement i d'internacionalització.

2. El Pla de competitivitat del comerç urbà ha de preveure una atenció especial a la millora de l'accés i l'aparcament als eixos comercials de pobles, ciutats i barris, i també als mercats municipals. També ha de preveure una atenció especial a la creació d'un nou marc jurídic que potenciï la cooperació de l'administració i

els agents socioeconòmics implicats en el desenvolupament dels centres i eixos comercials urbans.

TÍTOL V

Control, inspecció, infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Control de la Competència

Article 24

Mecanismes de control

Correspon a l'Autoritat Catalana de la Competència vetllar perquè no es produeixin situacions d'abús de domini per part dels grups empresarials en la seva explotació dels establiments comercials.

Per tal de facilitar l'anàlisi corresponent en relació a l'activitat dels diversos operadors i amb l'objecte de facilitar la informació actualitzada, la direcció general competent en matèria de comerç ha de notificar a l'Autoritat Catalana de la Competència les llicències comercials atorgades.

CAPÍTOL II

Control i inspecció

Article 25

Cooperació en les tasques de control

1. Correspon a l'Administració local el control del compliment dels preceptes continguts en aquest Decret llei dels establiments comercials de fins a 1.300 metres quadrats de superfície de venda; a l'Administració local i al departament competent en matèria de comerç entre 1.300 metres quadrats i 2.500 metres quadrats de superfície de venda; i a partir de 2.500 metres quadrats de superfície de venda també al departament competent en matèria de comerç..

2. L'Administració local i els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat, han de col·laborar en l'exercici de les tasques de control dins l'àmbit de les seves respectives competències. Amb aquesta finalitat poden, si s'escau, formalitzar els corresponents convenis de col·laboració.

Article 26

Exercici de l'activitat inspectora

1. El personal inspector adscrit al departament competent en matèria de comerç pot accedir, en qualsevol moment, a la documentació que s'estimi necessària de les empreses que són objecte de la inspecció, per tal de poder valorar el compliment d'aquest Decret llei.

2. En l'exercici de les seves funcions, el personal inspector i el personal tècnic que realitza les tasques inspectores té la consideració d'agents de l'autoritat i les seves actuacions tenen valor probatori, sens perjudici d'altres proves que puguin ser aportades, i està facultat per:

a) Accedir, en qualsevol moment i sense avís previ, als establiments comercials.

b) Fer-se acompanyar en les visites d'inspecció per la persona titular de l'establiment o qualsevol altre que la pugui representar.

c) Procedir a practicar qualsevol diligència d'investigació, examen o prova que consideri necessària per comprovar que s'observen correctament les disposicions legals i reglamentàries.

d) Assistir amb altres agents de l'autoritat competent al precinte, al tancament o a la clausura d'instal·lacions comercials ja sigui parcialment o bé en la seva totalitat.

e) Requerir a la persona titular de l'establiment, amb o sense testimonis, tota la informació que es consideri necessària amb la intenció d'aclarir els fets objecte d'inspecció.

f) Aixecar acta de les actuacions practicades davant la persona titular o representant de l'activitat afectada. Si s'escau, en l'acta s'han de fer constar les dades personals del presumpte infractor o infractora, les dades relatives a l'empresa inspeccionada i el fet de què es tracti.

Article 27

Deures del personal inspector

1. El personal inspector, per accedir als establiments comercials, ha d'acreditar la seva condició.

2. El personal inspector està obligat a guardar secret sobre els assumptes que conegui per raó de la seva funció.

3. El personal inspector ha d'observar en el compliment de les seves funcions el degut respecte i deferència i ha de facilitar a les persones inspeccionades la informació que necessitin per tal d'acomplir amb la normativa aplicable a les activitats objecte de les inspeccions.

Article 28

Obligacions de la persona titular de l'establiment comercial

1. Les persones o entitats titulars dels establiments comercials han de prestar l'assistència necessària al personal inspector i facilitar-li el desenvolupament de les seves tasques.

2. En el supòsit que la persona titular de l'establiment no permeti l'accés a les seves instal·lacions, el personal inspector pot adoptar les mesures necessàries per accedir-hi.

CAPÍTOL III

Infraccions

Article 29

Infraccions

Les infraccions administratives en matèria d'ordenació dels equipaments comercials es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

1. Són infraccions lleus:

a) Les simples irregularitats en relació a les prescripcions contingudes en aquest Decret llei.

b) No efectuar les declaracions responsables establertes en aquest Decret llei.

c) No efectuar les comunicacions preceptives establertes en aquest Decret llei en establiments amb una superfície de venda inferior a 1.300 metres quadrats.

d) No disposar de la preceptiva llicència comercial en ampliacions que no superin en un 25% la superfície de venda anterior a l'ampliació.

e) Qualsevol infracció qualificada com a greu que, en atenció a la seva naturalesa o a les circumstàncies concurrents, no mereixi aquesta qualificació.

2. Són infraccions greus:

a) Consignar dades falses en una declaració responsable o en qualsevol altre documentació aportada davant l'administració.

b) No efectuar les comunicacions preceptives establertes en aquest Decret llei en establiments amb una superfície de venda igual o superior a 1.300 metres quadrats.

c) No disposar de la preceptiva llicència comercial en la implantació o el canvi d'activitat d'establiments amb una superfície de venda inferior a 5.000 metres quadrats.

447

d) No disposar de la preceptiva llicència comercial en ampliacions que no superin en un 50% la superfície de venda anterior a l'ampliació.

e) Negar-se o resistir-se a subministrar dades o a facilitar la informació que requereixen les autoritats competents o llurs agents per complir les funcions d'informació, investigació i inspecció en les matèries objecte d'aquest Decret Llei, i també subministrar intencionadament informació inexacta.

f) Resistir-se al funcionari o funcionària facultat per a complir les funcions d'investigació, de vigilància o d'inspecció, actuar-hi en represàlia o fer-ne la temptativa.

g) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus d'acord amb els paràmetres establerts a l'article 131.3.c de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

h) Qualsevol infracció qualificada com a molt greu que, en atenció a la seva naturalesa o a les circumstàncies concurrents, no mereixi aquesta qualificació.

3. Són infraccions molt greus:

a) No disposar de la preceptiva llicència comercial en la implantació o el canvi d'activitat d'establiments amb una superfície de venda igual o superior a 5.000 metres quadrats.

b) No disposar de la preceptiva llicència comercial en ampliacions que superin en un 50% la superfície de venda anterior a l'ampliació.

c) Incomplir l'ordre de tancament.

d) Trencar el precinte imposat a un establiment.

e) Reincidir en la comissió d'infraccions greus d'acord amb els paràmetres establerts a l'article 131.3.c) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

CAPÍTOL IV

Potestat sancionadora

Article 30

Exercici de la potestat sancionadora

En primera instància la potestat sancionadora que es deriva de l'aplicació d'aquest Decret Llei ha d'ésser exercida per l'administració destinatària de la comunicació preceptiva o a la qual correspongui atorgar la llicència comercial, d'acord amb la normativa corresponent, sens perjudici de la potestat sancionadora en matèria de comerç que, amb caràcter general, correspon al departament competent de l'Administració de la Generalitat.

Article 31

Sancions

1. A les infraccions tipificades per l'article 29 del present Decret Llei s'apliquen les sancions següents:

a) Per a les infraccions lleus, una multa de fins a 60.000 euros.

b) Per a les infraccions greus, una multa de 60.001 a 300.500 euros.

c) Per a les infraccions molt greus, una multa de 300.501 a 600.000 euros.

2. Per a graduar els imports de les sancions cal tenir en compte la superfície de venda de l'establiment, el volum de vendes, el grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció, el període de temps durant el qual s'hagi estat comitent la infracció i la quantia del benefici il·lícit obtingut com a conseqüència de l'actuació infractora.

3. L'import de les sancions recaptades a l'empara del que s'estableix en aquest article resta afectat al finançament, l'ampliació i la millora dels serveis d'inspecció i instrucció d'expedients sancionadors, tant pel que fa a mitjans humans com a equips tècnics i formació del personal que els du a terme.

Article 32*Mesures provisionals*

1. L'òrgan que hagi acordat la incoació del corresponent expedient sancionador, mitjançant acord motivat, pot adoptar també les mesures de caràcter provisional necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució final, d'acord amb el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. En tot cas, en l'adopció d'aquestes mesures provisionals s'han de tenir en consideració els criteris següents:

a) L'existència d'elements de judici suficients que justifiquin la conveniència d'adoptar aquestes mesures.

b) La idoneïtat i proporcionalitat d'aquestes mesures envers als fets i circumstàncies determinants de la incoació i resolució de l'expedient sancionador.

c) D'entre totes les mesures idònies possibles, s'han d'adoptar aquelles que siguin menys restrictives per a la llibertat o per al patrimoni dels afectats.

d) En cap cas s'han d'adoptar mesures que puguin causar perjudicis d'impossible reparació.

3. Llevat de supòsits d'urgència qualificada o quan pugui resultar frustrada la seva finalitat, les mesures provisionals s'han d'adoptar amb audiència prèvia de les persones interessades, que han de disposar d'un termini de deu dies per poder presentar al·legacions. Aquest termini es compta des de l'endemà de rebre la notificació de la mesura proposada.

4. Les mesures provisionals poden ser alçades o modificades durant la tramitació del procediment, d'ofici o a instància de part, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no hagin pogut ser preses en consideració en el moment de l'adopció de la mesura.

5. En el cas que aquestes mesures provisionals no s'hagin alçat durant la tramitació del procediment, la resolució de l'expedient sancionador s'ha de pronunciar sobre el seu alçament o el seu manteniment com a mesura definitiva.

Article 33*Mesura de tancament d'establiments en situació il·legal*

1. En el cas d'infraccions que consisteixin en no efectuar les preceptives comunicacions, consignar dades falses en una declaració responsable o en qualsevol altre documentació presentada davant l'Administració, o en no disposar de la preceptiva llicència comercial, la resolució sancionadora corresponent pot decidir el tancament de l'establiment comercial.

Aquesta mesura de tancament també podrà ser adoptada com a mesura provisional d'acord amb els criteris establerts a l'article 32.

2. Correspon a la persona titular de la direcció general competent en matèria de comerç ordenar el tancament de l'establiment, com a mesura provisional o un cop la resolució sancionadora corresponent hagi esdevingut ferma en via administrativa.

3. Les persones titulars dels establiments respecte dels quals s'hagi dictat acord de tancament estan obligades a donar-li compliment dins els termini màxim d'un mes a comptar des de l'endemà de la recepció de la notificació de l'acord. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi procedit al tancament voluntari de l'establiment, la direcció general competent en matèria de comerç, amb subjecció sempre al principi de proporcionalitat, ha d'adoptar qualsevol de les mesures coercitives previstes a la legislació vigent per a l'execució forçosa del tancament amb precinte del local o locals corresponents.

Article 34*Multes coercitives*

1. Els titulars dels òrgans del departament competent en matèria de comerç, d'acord amb la distribució de competències assignada per la norma corresponent

poden, com a mitjà d'execució forçosa, imposar multes coercitives, previ requeriment d'execució dels actes i les resolucions administratives derivades del compliment d'aquest Decret llei i de les normes que la desenvolupin, fins a la quantia de 12.000 euros, per a cada requeriment.

2. L'òrgan competent ha de cursar per escrit el requeriment a que es refereix l'apartat anterior, tot advertint a la persona destinatària del termini que disposa per complir-lo i de la quantia de la multa que, en cas d'incompliment, li pot ser imposada. El termini assenyalat no pot excedir d'un màxim de tres mesos i ha de ser en tot cas suficient per al compliment de les obligacions de que es tracti.

3. La multa coercitiva és independent de les sancions que es puguin imposar, és compatible amb aquestes i es pot reiterar les vegades que siguin necessàries per al compliment del que es dicta a la resolució, sense que aquests terminis puguin ser inferiors als assenyalats en el primer requeriment.

Article 35

Publicitat de les sancions

1. En cas d'infraccions greus o molt greus, l'òrgan que hagi resolt l'expedient pot acordar, per raons d'exemplaritat i en previsió de futures conductes infractores, la publicació de les sancions imposades de conformitat amb el present Decret llei, i amb la normativa reguladora de la protecció de dades de caràcter personal, un cop siguin fermes en via administrativa.

2. Aquesta publicitat ha de donar referències del nom, la denominació o la raó social de les persones físiques o jurídiques responsables, i el tipus i la naturalesa de les infraccions comeses, i s'ha de dur a terme mitjançant el DOGC, els diaris oficials de la província i del municipi i els mitjans de comunicació social que es considerin adients. En aquest cas, també s'ha de comunicar a les organitzacions de persones consumidores i usuàries.

Article 36

Procediment sancionador

El procediment administratiu per a sancionar les infraccions tipificades per aquest Decret llei és l'establert per la Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, d'acord amb els principis que estableix el títol IX de la Llei 30/1992, del 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

En el municipi de Barcelona, ateses les especials característiques que es deriven de la capitalitat del país i atès el que estableixen els articles 11.1.n, 58.1, 59 i 71 de la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, l'Ajuntament de Barcelona és competent per atorgar les llicències comercials corresponents als establiments amb una superfície de venda inferior a 5.000 metres quadrats, d'acord amb les ordenances i la planificació comercial pròpies.

Segona

En les àrees territorials que entren dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, de centres recreatius turístics, l'ús comercial s'admet d'acord amb la regulació de la llei esmentada i el seu desplegament reglamentari.

Tercera

D'acord amb els principis i objectius de la present norma, s'incorporen els establiments comercials ubicats en edificis de nova construcció dins l'àmbit d'aplicació del

Decret 21/2006, de 14 de febrer, pel qual es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis.

Quarta

Els ajuntaments poden elaborar la planificació estratègica comercial del municipi, la qual s'ha d'ajustar a les determinacions d'aquest Decret llei.

Cinquena

En els àmbits on les determinacions del planejament urbanístic vigent en matèria comercial no es puguin portar a terme com a conseqüència de les determinacions d'aquest Decret llei, es poden tramitar modificacions del planejament urbanístic per a destinar aquests àmbits a d'altres usos, en el marc del model territorial del planejament vigent.

Sisena

Als efectes d'aquest Decret llei tenen la consideració d'implantacions singulars d'acord amb el Decret 344/2006, de 19 de setembre, de regulació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada, tots els establiments comercials amb una superfície de venda igual o superior a 2.500 m².

L'Estudi d'Avaluació de la Mobilitat Generada (EAMG), ha d'incloure la justificació de l'estimació de les emissions atmosfèriques de CO₂ derivades de la mobilitat generada per l'establiment comercial. Reglamentàriament s'establirà la metodologia i es fixaran els llindars màxims permesos d'aquestes emissions.

Setena

El departament competent en matèria de comerç ha d'impulsar i vetllar perquè es duguin a terme els projectes necessaris per dotar de les estructures i mitjans electrònics suficients per a l'aplicació dels procediments previstos en aquest Decret llei, així com les fórmules d'interrelació i col·laboració a través d'aquests mitjans amb l'administració local.

Vuitena

Les noves implantacions d'establiments dedicats a la venda de carburants, localitzades fora de la trama urbana consolidada, en tot cas, poden incorporar un establiment comercial amb una superfície de venda de fins a 200 metres quadrats, com a servei complementari de la benzinera, amb la comunicació corresponent a la direcció general competent en matèria de comerç. Qualsevol altra implantació comercial resta subjecta a les determinacions d'aquest Decret llei.

Novena

Els àmbits de planejament urbanístic que s'enumeren a continuació resten exclosos del criteri de localització establert a l'article 9 d'aquest Decret llei, amb les superfícies de venda màximes autoritzables que s'indiquen:

- a) Modificació puntual del Pla General d'Ordenació Urbana i Pla Parcial del sector discontinu Can Montcau- Can Malé, del municipi de Lliçà d'Amunt. Superfície de venda màxima: 10.000 metres quadrats.
- b) Pla parcial del Centre comercial Sant Boi, del municipi de Sant Boi de Llobregat. Superfície de venda màxima: 2.000 metres quadrats.

Desena

Els projectes de nous establiments comercials, vinculats al centre d'alt rendiment que es desenvolupa mitjançant la modificació puntual del Pla General Metropolità al Centre d'Alt Rendiment, de Sant Cugat del Vallès, poden sumar, en el seu conjunt, fins a 10.000 metres quadrats de superfície de venda. Aquests projectes resten exclosos del criteri de localització de l'article 9 del present Decret llei, sempre que compleixin tots i cadascun dels requisits següents:

a) La implantació, que ha d'estar prevista en el planejament urbanístic que la desenvolupa, s'ha de destinar essencialment a productes vinculats al sector de l'esport, d'acord amb els usos previstos en la normativa urbanística.

b) Els establiments comercials dins de centres d'alt rendiment esportiu han de formar part d'actuacions integrals en l'àmbit de l'esport, impulsades per l'òrgan competent de la Generalitat en matèria d'esport.

Onzena

Totes les llicències comercials atorgades fora de la trama urbana consolidada (TUC) amb anterioritat a l'entrada en vigor del present Decret llei mantenen els seus drets pel que fa al canvi de titular, sempre que es respectin les característiques de la pròpia llicència.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

1. En el termini màxim de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei, els municipis de més de 5.000 habitants i les capitals de comarca han de disposar de la representació gràfica de les seves trames urbanes consolidades (TUC) d'acord amb el que estableix aquest Decret llei. Mentrestant es manté la vigència de les trames urbanes consolidades (TUC) annexes al Decret 379/2006, de 10 d'octubre, pel qual s'aprova el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, així com de les delimitacions de trames posteriors aprovades mitjançant la corresponent Ordre del conseller d'Innovació, Universitats i Empresa.

2. Transcorregut el termini de sis mesos a què fa referència l'apartat 1, la direcció general competent en matèria d'urbanisme pot efectuar d'ofici la primera delimitació de les trames urbanes consolidades (TUC), o la modificació de les existents per ajustar-se al que estableix aquest Decret llei, prèvia informació pública pel termini d'un mes i audiència per igual termini a l'ajuntament corresponent. En aquest procediment ha de constar l'informe de la direcció general competent en matèria de comerç, el qual és vinculant si és desfavorable.

3. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei, per als ajuntaments que no tinguin delimitada la seva trama urbana consolidada (TUC) i fins que no l'hagin grafiat, es considera que aquesta ve delimitada per la zona constituïda pels assentaments de naturalesa complexa que configuren el casc històric i els seus eixamples.

Segona

Per tal de poder tramitar la llicència comercial corresponent, s'ha de disposar amb caràcter previ de la representació gràfica de la trama urbana consolidada aprovada per la direcció general competent en matèria d'urbanisme.

Tercera

Fins a l'entrada en vigor del desplegament reglamentari previst en aquest Decret llei es manté la vigència del Decret 378/2006, de 10 d'octubre, pel qual es desplega la Llei 18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials, en tot allò que no sigui contrari a aquest Decret llei.

Quarta

Fins a l'entrada en vigor de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, s'han d'efectuar de forma autònoma les comunicacions relatives a noves implantacions, ampliacions i canvis d'activitat d'establiments comercials individuals o col·lectius que preveu aquest Decret llei.

Cinquena

Les llicències comercials sol·licitades i pendents de resolució a l'entrada en vigor d'aquest Decret llei dels establiments amb una superfície de venda igual o superior a

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió de Política Territorial
i d'Urbanisme de Catalunya

2.500 metres quadrats s'han de tramitar d'acord amb el que estableix la Llei 18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials; el Decret 378/2006, de 10 d'octubre, pel qual es desplega la Llei 18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials, i el Decret 379/2006, de 10 d'octubre, pel qual s'aprova el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials. Els establiments amb una superfície de venda inferior a 2.500 metres quadrats que hagin sol·licitat una llicència comercial en base a l'aplicació de la normativa vigent abans de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei, se'ls aplicarà les disposicions contingudes en aquesta norma sempre que el resultat sigui més favorable per a la persona sol·licitant. En cap cas és necessari per a la finalització dels procediments ni l'informe sobre el grau d'implantació comercial ni la consulta a la Comissió d'Equipaments Comercials. Així mateix, la manca de resolució i notificació a la persona interessada en els terminis establerts en aquestes disposicions comporta l'atorgament de la corresponent llicència per silenci administratiu.

La resta d'expedients que, a l'entrada en vigor del present Decret llei, estiguin en tràmit davant de la direcció general competent en matèria de comerç, es resoldran d'acord amb les determinacions contingudes en aquest Decret llei.

Sisena

Els programes d'orientació per als equipaments comercials (POEC) en procés d'aprovació definitiva per la direcció general competent en matèria de comerç en el moment d'entrada en vigor d'aquest Decret llei s'han de tramitar d'acord amb el que estableix la Llei 18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials, i el Decret 378/2006, de 10 d'octubre, que la desenvolupa.

Setena

La direcció general competent en matèria de comerç ha de publicar per mitjans telemàtics els formularis normalitzats previstos en aquest Decret llei.

Vuitena

Mentre no es disposi dels mitjans tècnics i pressupostaris per a la implantació de l'ús de mitjans electrònics en la presentació de les comunicacions i sol·licituds de llicència comercial, cal aportar els formularis i la documentació corresponent en suport electrònic i una còpia en suport paper.

Novena

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei, les sol·licituds dels informes sobre el grau d'implantació de les empreses de la distribució comercial establerts a l'article 8 de la Llei 18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials, que estiguin en tràmit, s'han d'arxivar i s'han d'adoptar les mesures necessàries per a procedir a la devolució de la taxa abonada.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Primera

Sens perjudici del que estableixen les disposicions transitòries, es deroga la Llei 18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials, el Decret 379/2006, de 10 d'octubre, pel qual s'aprova el Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials, i qualsevol altra disposició que s'oposi al que estableix el present Decret llei.

Segona

Es deroga el capítol II del títol VII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny.

Tercera

Es deroga l'article 1.1.1.d del Decret 356/2004, de 20 de juliol, pel qual es regula la capacitat sancionadora en matèria d'ordenació del comerç.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Modificació del capítol I del títol VII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny.

Es modifica el capítol I del títol VII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny que queda redactat de la següent manera:

“Capítol I. Taxa

per a la tramitació de a la llicència comercial de la Generalitat

Article 7.1-1. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable de la taxa la tramitació d'expedients de sol·licitud de llicència comercial de la Generalitat.

Article 7.1-2. Subjecte passiu

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·liciten les llicències comercials.

Article 7.1-3. Acreditació

1. La taxa s'acredita en el moment de presentar la sol·licitud de la llicència comercial. Atesa la possibilitat de desistiment de la persona sol·licitant abans, durant o després de l'estudi de l'expedient per a l'atorgament de la llicència, la taxa es fracciona en dos pagaments:

a) El 65% en el moment de presentar la sol·licitud, juntament amb la resta de documentació necessària per a iniciar la tramitació de l'expedient, pel procediment d'autoliquidació.

b) El 35% restant abans de finalitzar el període establert pel tràmit d'audiència que s'inicia un cop dictada la proposta de resolució, pel procediment de notificació de la liquidació.

2. La manca de liquidació de la taxa té les conseqüències següents:

La manca d'acreditació del pagament del 65% en el moment de presentar la sol·licitud té els mateixos efectes que la manca de qualsevol altra documentació preceptiva necessària per a iniciar la tramitació de l'expedient.

La manca de liquidació del pagament del 35% dins del període de quinze dies a comptar des de l'endemà de la recepció de la corresponent notificació dóna lloc a la caducitat de l'expedient per a l'atorgament de la llicència comercial de la Generalitat.

3. En els casos en els que no es dicti resolució expressa en el termini legalment establert, la persona interessada, amb la sol·licitud prèvia corresponent té dret a la devolució de l'import pagat.

Article 7.1-4. Base imposable i tipus de gravamen

Constitueix la base imposable la superfície de venda total dels establiments, quan es tracti d'un nou establiment comercial, d'un canvi d'activitat, i només la superfície de venda afegida quan es tracti d'una ampliació. El tipus de gravamen s'estableix en 3,70 euros per metre quadrat de superfície de venda.

Article 7.1-5. Afectació

Els ingressos procedents de la recaptació de les taxes per la tramitació de la llicència comercial de la Generalitat s'afecten al finançament, l'ampliació i la millora dels serveis que tinguin assignades les tasques de vetllar pel compliment del que estableix la corresponent Decret llei d'ordenació dels equipaments comercials i les normes reglamentàries que la despleguin.”

Segona

Títol competencial

Aquest Decret llei es promulga en exercici de la competència exclusiva en matèria de comerç interior reconeguda a l'article 121.1.d) de l'Estatut d'autonomia.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Política Territorial
de Catalunya

Tercera

Desplegament

S'autoritza el Govern i el conseller o consellera competent en matèria de comerç perquè dictin les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquest Decret llei.

Quarta

Entrada en vigor

Aquest Decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi el facin complir.

Barcelona, 22 de desembre de 2009

JOSÉ MONTILLA I AGUILERA

President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP HUGUET I BIOSCA

Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa

(09.356.016)

— *